

YKSITYISTIE uutiset

Yksityistieasioiden tiedotuslehti • Julkaisija Suomen Tieyhdistys

2013

Ilppo Greis

• Yksityistien ympäristönhoito hyödyttää osakkaita s. 9

Käy katsomassa!

www.koneyrittaja.fi



- Yksityistiekuulumisia Ranskasta s. 5
- Järjestöt huolissaan teiden kunnosta s. 11
- Minustako tieisännöitsijä? s. 14

Metsäkeskuksen Metsäpalvelut - luotettava yhteistyökumppani yksityistieasioissa.

Yksityistiepalvelut

- Yksityistien perusparantaminen
- Metsätien perusparantaminen
- Uuden metsätien rakentaminen

Tiekunnan hallintopalvelut

- Kokouspalvelut
- Tiemaksujen laskutuspalvelut
- Kirjanpitolpalvelut

Yksiköintipalvelut

- Tiekunnan yksiköiden uudelleen laskenta ja päivitykset

Pyydä tarjous hallintopalvelusta ja yksiköinnistä!

Metsäpalvelualue

Lounais-Suomi	Veikko Kuntsi	040 525 3201
Kaakkois-Suomi	Tarja Mynttinen	0400 708 848
Länsi-Suomi	Taisto Hyvärinen	050 314 0484
Pohjois-Pohjanmaa – Kainuu	Pekka Onkalo	040 527 2670
Itä-Suomi	Reijo Kauhanen	0500 847 364
Lappi	Mikko Leskelä	040 809 7986

Lisätietoja palveluista antaa

Tuotevastaava Paavo Haataja 044 710 4204

etunimi.sukunimi@metsakeskus.fi
www.metsakeskus.fi



Matriset Oy

Ohjelmistoja tiekunnille
20 vuoden kokemuksella

Hoida tiekuntasi asiat Internetissä tai lataa ohjelma koneellesi!

Monipuolisia ominaisuuksia mm.

- yksiköinti • maksuunpanoluettelo
- tieyksikkömaksujen laskutus
- käyttömaksut • Finvoice-verkkolaskut
- kokouskutsut • äänestysluettelot
- kirjanpito • postituspalvelu • tiekunnan kotisivut

Kysy lisää asiantuntijaltamme, niin valitaan tiekunnallenne sopivin vaihtoehto.

Puh. 040 5589 137

sales@matriset.fi www.matriset.fi

- Kaikki liikenteen ohjaukseen -



elfving opasteet

Elfving Opasteet Oy Ab
Vanha Valtatie 24
12100 OITTI
puh. 0207 599 600
fax. 0207 599 601

asiakaspalvelu@elfvingopasteet.fi
www.elfvingopasteet.fi

Pääkirjoitus

Kaiken takana on ihminen

Yksityisteiden valtionavustusten taso on tänä vuonna noin kolmanneksen pienempi kuin vuonna 2012. Jaettavan rahan määrä siis pieni entisestään, mutta avustuksen hakeminen helpottui siten että tämän vuoden alusta alkaen kaikki yksityisteiden valtionavustushakemukset toimitetaan Pirkanmaan ELY-keskukseen. Aikaisemmin oikea toimitusosoite määräytyi tien maakunnallisen sijainnin perusteella.

Enemmän vähemmällä on ollut liikennepolitiikassa jo pidempään johtava ajatus. Sillä halutaan kertoa, että tuottavuutta pitää parantaa, kun rahaa investointeihin ei vain ole. Tien jatkuva silmäläpito ja kohtuullinen panostus kunnossapitoon sopii tähän linjaan hyvin. Hyvin hoidettu tie ei tuota ikäviä ja kalliita yllätyksiä.

Kuten tämänkin lehden artikkeleista käy ilmi, vesi on tierakenteiden pahin vihollinen. Sillat ja rummut ovat ensisijaisia tarkastuskohteita, sillä vesi tekee varsinaista myyräntyötä tien pinnan

alla näkymättömissä ja voi aiheuttaa isonkin onnettomuuden ellei tilannetta huomata ajoissa. Kertomus Leppojan sillan tapauksesta Tervakoskella havainnollistaa hyvin tällaista tilannetta.

Tervakoskella vältyttiin romahdukselta, mikä oli valppaan tietoisuuden ja asiensa osaavien yksityistietoimijoiden ansiota. Yksityistiealan ilonaiheita ovatkin juuri ihmiset, joiden ansiosta yksityistiepiito sujuu hyvässä yhteistyössä tietoisuuden, hoitokunnan toimihenkilöiden ja asiantuntijoiden kesken.

Yksityistiet ovat Suomen tieverkon tärkeä osa ja näiden teiden liikennöntekijöistä vastaavat henkilöt ovat kiitoksen ansainneet. Yksi hieno mahdollisuus osoittaa arvostusta yksityistieasioissa ansiotuneelle henkilölle on hakea hänelle Suomen Tieyhdistyksen Yksityistie-ansiomerkkiä.

Tieyhdistyksen yhteystiedot yksityistieasioissa

Suomen Tieyhdistys ry
Kaupintie 16 A, 00440 Helsinki
Puhelin 020 786 1000
Faksi 020 786 1009
toimisto@tieyhdistys.fi
www.tieyhdistys.fi

Yksityistieasioissa palvelevat

Toimialajohtaja
Elina Kasteenpohja
Toimitusjohtaja
Jaakko Rahja

Tieyhdistyksen jäsenasiat

Toimistosihteerini
Tarja Flander

Yksityistieasioiden neuvontapuhelin

0200 345 20
Arkisin 9–18
0,92 euroa/min + pvm

Yksityisteiden valtionavustusten neuvonta ja asiakaspalvelu

puh. 020 690 303
(ma–pe 9–16)

Avustushakemukset toimitetaan Pirkanmaan ELY-keskukseen:

Pirkanmaan ELY-keskus
Yksityistiet
PL 297
33101 Tampere
yksityistiet@ely-keskus.fi

Lisätietoja avustuksen hakemisesta:
www.ely-keskus.fi/fi/Liikenne/Yksityistieavustukset

Osoitteenmuutos

Tiekunnan osoitetiedot lehden jakelua varten ovat peräisin Suomen Tieyhdistyksen yksityistieosoitteistosta.

Muutokset: Taloussihteerini Tanja Pietarila-Juntunen
Sähköpostitse: talous@tieyhdistys.fi
Puhelimitse: 0207 861 005
Postitse: Suomen Tieyhdistys ry, PL 55, 00441 Helsinki

Tieyhdistyksen yksityistieosoitteiston muutosilmoitus

(täytä, leikkaa ja postita)

Lehdessä olevat vastaanottajan yhteystiedot;

Korjatut yhteystiedot (vastaanottajan nimi, yhteisö ja osoite):

En halua enää jatkossa kuulua osoitteestoon (X)



Yksityistiehaiku*

*Hyvä tienpito
palkitaan: loistokelit
ympäri vuoden*

Ari Kähkönen

*Haiku on japanilainen kolmisäkeinen runo, jossa säkeet on tavutettu riveittäin 5–7–5-tavuisiksi. Haikujen aiheet liittyvät yleensä luontoon, mutta Yksityistie-uutiset ottaa vapaamman linjan ja taivuttaa haikuja myös pientiestön näkökulmaan sopivaksi.

Jaakko Rahja



YksityistieUutiset 2013
Yksityistieasioiden tiedotuslehti

Julkaisija Suomen Tieyhdistys ry
Kaupintie 16 A
00440 Helsinki
Puhelin 020 786 1000
Faksi 020 786 1009
www.tieyhdistys.fi

Päätoimittaja Liisi Vähätalo,
Tieyhdistys

Toimitusneuvosto Elina Kasteenpohja, Tieyhdistys
Oili Kataja, Liikennevirasto
Ari Kähkönen, Tieyhdistys
Jukka Lyytinen, Keski-Suomen ELY-keskus
Jaakko Rahja, Tieyhdistys

Taitto/paino ESA Mediatuotanto/ ESA Lehtipaino

Painos 23 000
ISSN-L 2243-271X
ISSN 2243-271X (Painettu)
ISSN 2243-2728 (Verkkojulkaisu)

Osoitetietolähde:
Tieyhdistyksen
yksityistieosoitteisto

Vantas-Katvalantien perusparannus saatettiin päätökseen juhlallisesti

Kainuussa, Puolangalla sijaitseva Vantas-Katvalan yksityistien perusparannushanke päättyi lokakuun lopulla. Hoitokunta kokoontui loppukatselmukseen aurinkoisessa syysässä. Tie luovutettiin tiekunnalle varsin juhlavasti satiininauha leikaten.

Teksti:
HANNELE KARHU
Kainuun Metsätoimistot /
Metsäpalvelu Karhu Oy
Kuvat:

HANNELE ja
JALO KARHU

Kainuun Metsätoimistoihin kuuluva Metsäpalvelu Karhu Oy toimi hankkeen suunnittelijana ja toteuttajana. Kokonaisuudessaan parannusprojekti vei aikaa parisen vuotta. "Tämä oli yrityksellemme ensimmäinen vakituisesti asutun tien perusparannus. Aiemmin on toki parannettu, mutta metsäteitä", kertoo yrittäjä **Jalo Karhu**.

Tie koostuu kahdesta osasta, Vanttauksentiestä ja Katvalantiestä. Virallisesti tiekunta on perustettu 2007. Siihen asti asioita hoiti kunta. Kun

auraukset päätettiin lopettaa kunnan puolesta, heräsi huoli tien ylläpidosta. Perusparannushankkeen tarpeellisuudesta ja laajuudesta on keskusteltu useissa tiekunnan kokouksissa. Parantamiselle myönteinen päätös saatiin lopulta äänestyksen kautta. Tiekunta koostuu 39 osakastilasta.

Mopedilla on ajettu sukset jalassa

Vanttauksentie, nykyinen Vantas, on alun perin perustettu 1953, sitä ennen tie oli kärrytie. Vantaksentiestä haarautuva Katvalantie on rakennettu myöhemmin, vuonna 1972. "Neliveto Untralla tuotiin talonrakennustarpeita, koska siltaa ei tuolloin vielä ollut", kertoo hoitokunnan puheenjohtaja **Urpo Haapa-**

lainen. Hän rakensi taloaan 1951–52. "Kulkeminen oli varsin hankalaa, mopolla ajettiin sukset jalassa, koska teitä ei aurattu, eikä traktoreita vielä ollut taloissa", muistelee Haapalainen.

Tietä on korjattu tarpeen mukaan mutta nykyinen hanke on kyseisen tien suurin peruskorjaus. "Kevätkelirikot ovat olleet toistuva ongelma. Puron vesi on usein katkaissut tien", kuvailee hoitokunnan jäsen **Mirja Pakarinen**. Viime vuonna kevättulva oli erityisen runsas. "Vesi mursi tien ja katkaisi kulkemisen. Lankkuja pitkin ylitettiin puro ennen kuin uusi rumpu saatiin asennettua", täydentää Karhu.

Budjetti alittui kahdeksalla eurolla

Perusparannuksessa tien runko on muotoiltu uudelleen ja suurimmat maakivet poistettu. Tiehen on vaihdettu suurempia rumpuja. Myös kohtauspaikkoja on entistä enemmän. Sumupaalut parantavat näkyvyyttä notkoissa ja jyrkissä kaarteissa. Budjetti ja suunnitelmat ovat ammattitai-

"Hankkeen budjetissa on pysytty hyvin – tarkalleen ottaen budjetti alittui 8 €:lla!"

dolla laaditut, koska summissa ja materiaalmäärissä ei ollut heittoja. Osapuolet olivat tyytyväisiä myös urakoitsijoiden ammattitaitoon. Kokonaisuutena kaikki on edennyt aikataulussa ja työnjälki on ollut ensiluokkaista. Hoitokunnan puheenjohtaja **Urpo Haapalainen** on syystä tyytyväinen lopputulokseen. "Hankkeen budjetissa on pysytty hyvin – tarkalleen ottaen budjetti alittui 8 €:lla", laskee **Jalo Karhu**. Perusparannuskustannuksiin on saatu Kemera-avustuksia. Myös kunta tulee avustamaan hankkeen kustannuksissa, kunhan tositteet on toimitettu viranhaltijalle.

Hyvä tie mahdollistaa ympärivuotiset puukuljetukset

Tien vaikutuspiirissä on sekä vakituista että vapaa-ajan asutusta. Myös metsää on runsaasti. Korjattua tietä pitkin on jo kuljetettu puutavaraa tehtaille. Korjauksen jälkeen tie tulee kestävämpään ympärivuotista puukuljetusta. "Tämä tulee osaltaan edistämään puukauppaa", osaillee **Karhu**.

Vantas-Katvalan tieltä avautuvat upeat maisemat



Vantas-Katvalantien hoitokunta katkaisi juhlavasti satiininauhan hankkeen päättymisen merkiksi. Nauhaa leikkaamassa **Anja Heikkinen** vierellään **Mirja Pakarinen** ja **Urpo Haapalainen**.

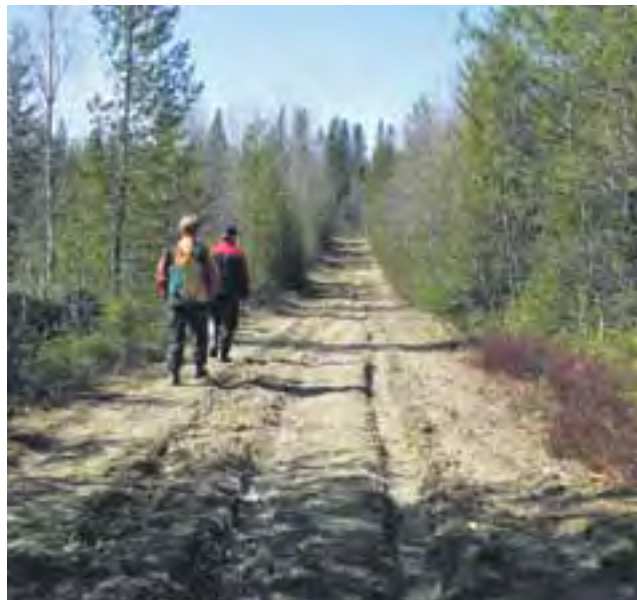


Kevättulva katkaisi tien usean metrin matkalta. Murtunut kohta jouduttiin ylittämään lankkuja pitkin ennen kuin uudet rummut saatiin asennettua

Vilpusjärvelle ja Kuirivaaraan. "Uusien loma-asukkaiden olisi nyt hyvä muuttaa korjatun Vantas-Katvalan tien varteen", kehaisee hoitokunnan jäsen **Anja Heikkinen**.

Tiehanke tiivistettynä:

- Tien pituus 4,24 km
- Hankkeen kesto noin 2 vuotta
- Kokonaiskustannuksiksi oli arvioitu 48 676 €.
- Sama summa oli myös Metsäkeskuksen rahoituspäätöksen perustana. Toteutuneet kustannukset olivat 48 667,60 €
- Luovutustilaisuudessa tie ajettiin läpi ja todettiin suunnitelman mukaisesti tehdyksi.
- Hankkeen toteuttaja luovutti tien tiekunnalle 25.10.2012.



Ennen peruskorjausta tien loppuosa ei kestänyt edes pientä henkilöautoa. Siksi maastokatselmus tehtiin kävellen. Kuvassa suunnittelija **Jalo Karhu** ja hoitokunnan puheenjohtaja **Urpo Haapalainen**.



Tien runko ajettiin ensin tiekarhulla muotoon, jonka jälkeen tien sivuojat kaivettiin kaivinkoneella. Tällä tavoin päästiin parempaan lopputulokseen. Kuvassa hoitokunta arvioimassa lopputulosta. **Urpo Haapalainen** (vas.), **Mirja Pakarinen** ja **Anja Heikkinen**. Kauimpana **Jalo Karhu** tarkkailemassa tien profiilia.

PUTKET JA KAIVOT MAANRAKENNUKSEEN

JITA

• KOTIMAINEN • KOKENUT
• TOIMITUSVARMA



JITA Virrat, puh. 03 475 6100

Kysy tarjous kohteeseesi!

www.jita.fi

Leppojan silta – Tervakoski

Osakkaan valppaus ehkäisi isot vahingot

Teksti:

Tieisännöitsijä

ANU PERTTUNEN

Kuvat:

ANU PERTTUNEN ja
PENTTI KOIVISTO

Tiekunnan osakas huomasi sunnuntaisella iltalenkillään pienen reiän sillankannen vieressä. Reiän suuruus tien pinnassa oli vain 10–15 cm, mutta pinnan alle katsottaessa näkyi vain 1,5 metriä pelkkää ilmaa laajalla alueella. Mitähän olisi tapahtunut, jos tienpinta olisi peittänyt!

Saman tien toimimaan

Osakas ilmoitti välittömästi havainnostaan tiekunnan puheenjohtajalle **Seppo Huuhtaselle**. Puheenjohtaja kävi välittömästi toteamassa tilanteen. Vaara-alue nauhoitettiin ja 1/3 ajoradasta jäi pois käytöstä. Puheenjohtaja viestitti tiedon edelleen tieisännöitsijä **Anu Perttuselle** ja ensimmäinen hätäkorjaussuunnitelma laadittiin jo puhelinkeskustelun aikana. Tieisännöitsijä Anu Perttunen oli vielä samana sunnun-

taina yhteydessä siltainsinööri **Pentti Koivistoon**. Näin voitiin menetellä, koska yhteistyötä oli tehty aiemminkin ja tilanne arvioitiin vakavaksi.

Maanantaina tilanteesta tiedotettiin sekä ELY-keskuksen että paikalliselle urakoitsijalle. ELY-keskus antoi luvan aloittaa hätäkorjauksen ja asiat alkoivat rullata heti. Pentti Koivisto laati nopealla aikataululla suunnitelman hätäkorjausta varten sekä aloitti suunnitelman varsinaista korjausta varten. Hätäkorjaus oli ehdoton, koska talvi oli tulossa ja tie hajoamassa sillan vierestä.

Tärkeä, mutta vanha silta

Tiekunnalle silta on tärkeä. Tiekunnassa on noin 40 osakasta ja lähes kaikki vakituisesti asuvia. Poikkeuksellinen tiekunta sinänsä! Tie on läpikulutie ja työmatkaliikenne on merkittävä.

Silta oli rakennettu 1960-luvun lopulla (aukkolausunto oli vuodelta 1963) ja sitä oli levennetty 1996.

Silta oli betonilaattasilta, jonka vapaa-aukko on 1,3–1,6 m ja hyötyleveys 5,5 m. Silta oli perustettu kaivonrengaspila-

reille eikä sillä ollut varsinaisia maaturakenteita lainkaan! Tämä rakennelma oli nyt tullut elinkaarensa päähän.

Mietittäväksi tulikin uusi taanko koko silta nykyaikaisella pinnoitetulla rummulla, vai korjataanko vanhaa. Tiekunnassa molemmat vaihtoehdot saivat kannattajansa.

Nopeita vastauksia ja toimenpiteitä

ELY-keskuksen myönteinen päätös hätäkorjaukselle tuli viikossa. Paikallinen urakoitsija sai työn suoritettua vajaan päivässä. Lisäksi maastomittaukset varsinaista korjausta varten ehdittiin tehdä juuri ennen lumentuloa. Kaikki osapuolet huokaisivat helpotuksesta ja sitten päästiin keskittymään sillan perusparannushankkeen käynnistämiseen.

Aika kultaa muistot

Vanhasta sillasta löytyi vanhoja kuvia, mutta ei varsinaisia laskelmia. Sitä vastoin paljon muistitietoa tuli esiin: kuinka vahva sillan betoni kansi on, kuinka paljon ratakiskoja oli



Sillan alta pystyi katselemaan taivasta ja tarkistamaan kaapelit.

upotettu sillan kanteen, kuinka kaivonrenkaista tehdyt pilarit on sisältä raudoitettu ja betonilla täytetty ja kuinka kaivonrengaspilareiden pohjatuet on tehty. Kaikki tämä oli arvokasta tietoa, joka perustui valitettavasti vain muistikuihin.

Alkuperäistä siltaa purettiin todettiin sitten seuraavaa: sillan kansilaatan päälle oli ajettu soraa ja mursketta noin 80 cm! Ei edes uskallettu ajatella laskea, kuinka paljon tuo massa söi kantavuutta 5,5 m leveän ja noin 3 m pitkän betonikannen kantavuudesta. Ainuttakaan ratakiskoa ei tullut vastaan betonista. Eli urakoitsijan iloksi betonikannen purku sujuikin leikiten.

Yhteydenpito eri osapuoliin tärkeää

Koiviston Pentin panos suunnitelmien laadinnassa, kustannusarvion laskemisessa, kil-



Leppojan sillan päällä havaittu reikä.

pailutuksessa, aukkolausunnoissa jne. sekä tiivis, toimiva ja nopea viestintä ELY-keskuksen kanssa toi tiekunnalle varmuutta tehdä kokouksissa riittävät päätökset hankkeen sujumiseksi. Kaikki osapuolet tiesivät tilanteen vakavuuden ja päätöksiä tehtiin nopeasti.

Päätös rakentaa silta rumpusillana, Rumtec TR15 polymeeripinnoituksella 1,2 m pit. 16 m. (+ tulvapatki 400 mm) olikin sitten tiekunnassa yksimielinen.

Urakoitsijan toimintaa kiitellään

Tarjousten perusteella Kaskenoja Oy, Punkalaitumelta, sai urakan hoidettavakseen.

Kustannusarvio 47.500,00 euroa (sis. alv. 23 %) alittui reilusti. Loppusummaksi muodostui noin 28.000,00 euroa, josta talkoo-osuutta oli 610 euroa. Hinta kattoi myös pienet lisätyöt mm. sivuojan rummutuksen.

Urakoitsijan ammattitaito tuli hyvin esille urakan eri vaiheissa. Koneiden käyttö, työn sujuvuus, työturvallisuudesta huolehtiminen jne. oli asiallista. Työmaa vetää aina yleisöä puoleensa, mutta määrätietoisesti ja ystävällisesti toimimalla urakoitsija sai yleisön pysymään turvallisella alueella seuraamassa työn etenemistä. Hankkeen aikatauluksi oli arvioitu 4–5 päivää ja siinä myös pysyttiin.

Tiekunta antaa urakoitsija Kaskenoja Oy:lle arvosanan 10. Samoin Koiviston Pentille ja ELY-keskuksen yhteyshenkilöille välitetään kiitokset.

Tiekunta on tyytyväinen uuteen siltarumpu-ratkaisuun

Eiköhän seuraava siltarumpuhanke tule esille vasta nykyisten asukkaiden lastenlapsille, sen verran hyvin työ saatiin nyt tehtyä.



Leppojan rumpu, halkaisija 1,2 m, valmiina. Tulvapatki 400 mm ja rummutetun sivuojan putki 315 mm.



Leppojan vanha silta, maasortumat ja kaivonrengaspilarit.

Omalla tiellä on vastuussa myös muista.

Suomen tieyhdistyksen jäsenenä saat yksityisen tiekunnan vastuuvakuutukset jäsenhintaan. Soita 010 514 1900. Voit myös tutustua vakuutuksiin osoitteessa if.fi/tieyhdistys

if.fi/tieyhdistys
010 514 1900



Yksityistiekuulumisia Ranskan maaseudulta

Teksti ja kuvat:
ERICH IWANOW

Voidaan hyvin ylpeyttä tuntien todeta, että Suomen yksityistieverkosto on ainutlaatuinen



Kunnan tie muuttuu yksityistieksi päällysteen päättyessä.



Maksuautomaatti korvaa entistä useammin ystävällisen virkailijan maksullisen moottorien portilla.

koko maailmassa. Kokonaisuus on kansallisaarre, jota pitää hallinnoida ja hoitaa hyvin. Aparaatit tekevät toimivaksi eri toimijat alkaen tiekunnista aina maan korvessa asuvaan yksittäiseen tieosakkaaseen.

Ranskassa yksityisteiden muodostamaa hiussuoniverkostoa ei ole. Yksityisteitä on, mutta ne ovat hyvin selkeästi tiluksille, metsään tai kiinteistöille johtavia yksittäisiä teitä.

Ranskassa ei ole varsinaista haja-asutusta, on vain pienempiä tai suurempia kyliä. Kyliä yhdistävät kunnan hoidossa olevat kylätiet, jotka kaikki ovat kestopäällysteisiä. Kestopäällysteisen ajoradan leveys on alle 3 metriä, joten ohitus-tilanteissa molemmat huomaavaisesti väistävät tien reunalle. Ranska on myös pyöräilymaa ja harvakseltaan liikennöidyt kylätiet pyöräilyyn hyvin soveltuvia.

Hallinto pienessä kylässä on kunnanjohtajan ja kunnanvaltuutettujen käsissä. Tiesasiat hoitaa keskitetysti kunnanjohtaja. Jos virka-aikana ei syystä tai toisesta ehdi kunnantalolle, voi asioita ainakin alustaa iltaisin kunnanjohtajan kahdesti viikossa vetämässä pöytätyöskentelyssä!

Tämä voi tuntua meistä tienpidon kanssa puuhastele-



Nopeusrajoitusten ja hidasteiden asettaminen ovat viime vuosien merkittävimpiä tienpitoon liittyviä toimia Hondevilliersin kylässä.

vista hyvin amatöörimäiseltä, mutta niin asianlaita ei ole. Hallintoalamaiset saavat päättäjät hyvin kiinni ja myös vastauksen, mikäli jokin tieasia vaivaa. En voi olla vertaamalla tätä tapaa esimerkiksi pikkuruisen Keuruun toimintaan Keski-Suomessa, jossa puoli vuotta on lyhyt aika tiejaokselle turata joutain pientä tieasiaa.

Sen olen kyllä pannut merkille, että suurempia tiehankkeita ei ainakaan meidän kylässä ole viimeisen viiden vuoden aikana toteutettu, vain nopeusrajoituksia ja hidasteita on asennettu. Painopiste on ollut raideliikenteen puolella. Toimintaa on kyllä tehostettu ja asfaltoin-

nissa säästetty alemman tason tieverkolla.

Kurjaa on myös se, että maksulliselle moottoritiele ajettaessa, aina ystävällisen virkailijan Bonjour ja Merci on alkanut vaihtua jääkylmään maksuautomaattiin, joka ei paljon puhu eikä pukahda, odottaa vain euroja ehtymättömään Molokin kitaansa.

Niin tai näin, kumipyörät pyörivät ja liikennekulttuuri on kohdallaan peilaten kansakunnan sielun syövereitä. Ainoa, mitä täkäläiset eivät sulata on hidastelu. Koen tämän aika usein, kun ajan lähikauppaan ja katselen hieman kauniita maisemia kuitenkin tienopeutta noudattaen.

Ei auta, kaikki kynnelle kykenevät painavat ohi rystyset valkoisena, tavataksemme sitten kuitenkin läheisen kaupan parkkipaikalla – minä noin 5 sekuntia myöhemmin!

Kirjoittaja asuu osan vuotta Hondevilliersin kylässä Ranskassa, jossa perheen tytär on jo 20 vuoden ajan elänyt ja työskennellyt. Erich Iwanow on talonmiehen, eläintenhoitajan, metsurin ja muiden roolien ohella tarkkaillut pienen kunnan asioiden hoitoa, tienpito mukaan lukien. Tytär kuuluu kunnanhallitukseen, joten suunnitelmia ja niiden toteuttamista on ollut helppo tarkkailla hyvinkin tiiviisti.

Kunta tilapäisenä yksityistienpitäjänä ja tien kunnosta vastaavana

Teksti ja kuvat:
SAKARI SEPPÄLÄ
tieisäntä

Liedon kunnan velvoitteisiin on kuulunut runsaan parinkymmenen vuoden ajan Väljän yksityistien kunnosta huolehtiminen. Tie sijaitsee keskustaaajan läheisyydessä, alueen historia ulottuu pitkälti taaksepäin ja odotettavissa on tien varrella maankäytön tehostuminen. Kunnan tienpitovelvoite on sovittu aikanaan, koska Liedon kaatopaikka sijaitsi tien vaikutuspiirissä. Kaatopaikka on suljettu jo yli kymmenen vuotta sitten, mutta tämän jälkeen raskasta liikennettä on syntynyt kaatopaikkaa täytettäessä ylijäämämailla.

Käyttöehdot

Liedon kunnan ja Väljän tiekunnan väliseen tienkäyttösovimukseen kuuluu vaatimus, joka velvoittaa kunnan peruskorjaamaan tien ennen takaisinluovutusta tiekunnalle. Kunnan toimeksiannosta käynnistettiin 7 km:n pituisen tien peruskorjaussuunnittelu viime vuoden lopulla ja suunnitelma



Raskas liikenne, kosteus ja tierungon kantavuuspuutteet ovat rikkoneet päällysteen liikennettä haittaavaksi. Jatkuva päällysteen paikkaaminen ei ole oikea toimenpide.

saatiin kantavuustuloksilla täydennettynä valtion avustuskäsitteeseen nopeutetussa aikataulussa. Perusteluna oli tien alkupään runsaan 3 km:n pituisen, erittäin huonokuntoisen päällysteosuuden jatkuvien ja kaltevien korjausten välttäminen.

Tien peruskorjaaminen

Julkisen urakkakilpailun jälkeen Väljän yksityistie peruskorjattiin kahden kuukauden aikana syksyllä 2012. Tierakenne parannettiin lähtötilan-

teen kantavuusmittaukseen ja liikennejakautumaan perustuen. Vaativin osuus oli vanhan, rikkoutuneen päällysteen sekoitusjyrsintä samalla kalliomursketta lisäten 10 cm:n vahvuudelta. Sekoitusjyrsinnan yhteydessä päällystetty osuus muutettiin murskepintaiseksi. Muu osuus tiestä parannettiin hyvin perinteisesti: kuivatus, kantavuus ja tiivis murskekerros.

Monta osapuolta

Keskeistä tämän tyypissä ratkaisussa on koko toteutuspro-



Väljän yksityistien peruskorjausurakan vastaanottotarkastus tielinjalla 30.10.2012. Maastotarkastukseen ja urakan vastaanottokokoukseen osallistuivat (vasemmalla), Liedon kunnan kunnossapitopäällikkö Mika Mieltola, VARELY:n yksityistieasiantuntija Kari Wessman, Väljän tiekunnan edustaja tieisäntä Päivi Kasula, Liedon teknisen lautakunnan pj. Reijo Virtanen ja YIT:n työpäällikkö Ossi Laakso. Kuvassa erottuu sekoitusjyrsinnällä kunnostettu rakenne ja tiivis kulutuskerroksen murskepinta.

sessin organisointi etukäteen. Kunta on peruskorjaamisen ajan tilaajan roolissa urakoitsijan suuntaan ja urakkamalliksi sopii erittäin hyvin yksikköhintaperusteinen kokonaishintaurakka. Samoin kunta voi tilata kokonaispalvelun suunnittelusta ja urakan valvonnasta toteutuma-

selvityksineen, jolloin monen osapuolen välinen yhteistoiminta sujuu helposti.

Edullinen toteutus

Liedon kunta luopuu vuoden lopulla Väljän yksityistien tienpitovelvoitteesta ja luovuttaa peruskorjatun tien tiekunnan vastuulle. Tämä tapahtuu kunnan ja tiekunnan säännösten

mukaan. Väljän yksityistien kokemuksen kokonaispalveluihin perustuva malli voisi toimia laajemminkin, mm. valtion vähäliikenteisiä maanteitä siltoineen yksityistiekunnille siirrettäessä. Ainakin byrokraatia on vähäistä ja yleiskulut ovat minimissä – vain muutama prosentti urakkahinnan lisäksi.

Tierakenteiden pahin vihollinen on vesi

Liittymärummun kohdalla tien sivuojassa seisova vesi voi tarjota ihanteelliset elinolosuhteet ja suojaisan asumispaikan sammakoille, mutta tien rakenteelle se voi olla hyvinkin tuhoisaa. Pinnan alla tapahtuu. Vesi imeytyy pikkuhiljaa tierakenteisiin. Tierakenteeseen tunkeutunut vesi näkyy routaheittoina tai halkeamina tien pinnassa.

Teksti:
Lupa-asiantuntija
OILI KATAJA
Liikennevirasto

Tierakenteelle pahimpia vaurioita aiheuttavat rikkoutuneet, tukkeutuneet ja liettyneet rummut sekä umpeen kasvanut oja. Talvella aurauslumi ja jäätyvä vesi tukkivat tehokkaasti ojan tai rummun. Keväällä sulamisvedet lisäävät ongelmia näissä kohdissa veden virratessa tielle ja imeytyessä tien pinnasta tierakenteeseen. Kuopat tiessä suurenevät ja syvenevät.

Rumpujen kesäkunnossapito

Poistamalla rummista lietymät, kasvillisuus ja roskat ennen kuin ne ehtivät tukkimaan rummun, voidaan vähentää merkittävästi suu-

rempia kunnostustarpeita. Jos rummista aiheutuu jatkuvaa hoitotarvetta tai ne eivät toimi riittävän hyvin, on syytä ryhtyä kunnostustöihin. Talvella jäätyneet rummut ja sulamisvesien virtaaminen tielle on merkki siitä, että kesällä "tarttis tehrä jotain".

Rumpu saattaa olla materiaalista riippuen osittain rikkoutunut tai kokonaan painunut tai mennyt lyttyyn. Rumpu voi olla myös liian lyhyt tai rummun aukko liian pieni. Joissakin tapauksissa kokonaan puuttuva rumpu saattaa olla ongelmien aiheuttaja.

Rumpua ei tarvitse uusia, jos se saadaan toimimaan riittävän hyvin korjauksella. Esimerkiksi liian lyhyttä rumpua voidaan jatkaa vanhaan rakenteeseen sopivilla jatkokappaleilla tai jossain tapauksissa sujuttamalla uusi putki vanhan sisään.



Talvella jäätyneet rummut ja sulamisvesien virtaaminen tielle on merkki siitä, että kesällä "tarttis tehrä jotain".

Rumpujen talvikunnossapito

Talvella jäätyneitä rummuksia ovat rummut, joissa veden virtaus on pieni tai virtaus vaihtelee paljon talven aikana. Kun veden virtaus vaihtelee, jään päälle tulee ajoittain vettä,

joka jäätyy kerroksittain.

Rumpujen jäätymistä voi jonkin verran ehkäistä peittämällä rummun päät esimerkiksi havuilla tai eristelevyillä. Jäätyneisiin rummuisiin sisäin voi jonoa asennettaa muoviputken. Jäätyneisiin rummuisiin sisäin voi jonoa asennettaa muoviputken. Jäätyneisiin rummuisiin sisäin voi jonoa asennettaa muoviputken. Jäätyneisiin rummuisiin sisäin voi jonoa asennettaa muoviputken.

vettä, jolloin saadaan tehtyä virtausaukko patoutuneelle vedelle.

Liittymärummun jäätyminen ja sen vuoksi tielle virrannut ja jäänyt vesi saattaa vaarantaa myös tiellä liikkuvien liikenneturvallisuutta. Sen vuoksi rumpujen auki pitäminen on ensiarvoisen tärkeää.

Rumpujen avaaminen jääesteistä on aina liittymän vastuulla. Tienpitäjä voi antaa liittymästä määrärahoja ja ohjeita rummun avaamisesta tai laiminlyöntitapauksissa jopa avata liittymärummun liittymän kustannuksella.

Liittymän kunnossapidon vastuut

Liittymän rumpujen ja muusta kunnossapidosta vastaa liittymä. Liittymänä voi olla kiinteistö tai yksityistie. Yksityistien ollessa kyseessä kunnossapito kuuluu tiehoitokunnalle. Kiinteistöille johtavista liittymistä vastaa kiinteistönomistaja riippumatta siitä, onko kyseessä asuinkiinteistö johtava tai maa- ja metsätaloustalouteen tarkoitettu liittymä. Myös tien aurauksessa tai höyläyksessä syntyneiden lumivallien poisto kuuluu liittymän haltijalle.

Tienpitäjä eli valtio, kunta tai yksityistiekunta asentaa yleensä uudet liittymärummut tien sivuojen kunnostustöiden tai tien parantamisen yhteydessä. Liittymän uuden rumpuputken hankinta kuuluu kuitenkin liittymälle.

Siltojen ja rumpujen kuormitus



Huonosti pintakäsittely peltirumpu syöpy nopeasti käyttökelvottomaksi ja raskaitten kuormitusten vaikutuksesta pettää lopullisesti.

Teksti ja kuva:
SAKARI SEPPÄLÄ
tieisäntä

Syksyllä 2012 julkaistussa Yksityistien kunnossapito -kirjassa on nostettu esiin siltojen kunnoston tarkastus- ja ylläpitotehtävät. Ohjeistoa voi soveltaa myös tiehen kuuluvien rumpujen arvioinnissa. Talvella 2013 Tieyhdistys järjestää kahden vuoden tauon jälkeen vii-

dellätoista paikkakunnalla Alueelliset Yksityistiepäivät. Ohjelmaan kuuluu asiantuntijoiden alustukset siltojen kunnostustarkastuksista ja niiden tarpeesta sekä sillan uusimisen toteutusvaihtoehdoista.

Tiekunnan liikenne sekä ulkopuoliset käyttäjät

Yksityistiekunnan osakkaiden

oma liikenne kehittyä koko ajan raskaamman kaluston käytön suuntaan. Yksityistien kuntovaatimuksiin vaikuttavat myös elinkeinoelämän raskaat kuljetukset varsinkin silloin, kun yksityinen tie voi lyhentää kuljetuksen reittipituutta. Yksityistiestä on monissa tapauksissa nähtävä osana yleisesti käytettävää tieverkkoa. Tästä huolimatta tiekunnalla on ensisijainen vas-

tuun tien liikennöitävyydestä, myös tilapäisen liikennemerkien asettamisesta.

Tien pintakunnon voi helposti todeta harvemmin tiellä liikkuva, mutta purojen ja ojien ylitykseen tarkoitettujen rakenteiden ei yhtä helposti erotu auton ohjauspyörän taakse. Samasta syystä tiekunnan osakkaatkin ovat tietämättömiä vesistöjen todellisesta tilasta. Varsinkin iäkkäiden betoniputkia ja teräsrumpujen sekä hyvin vanhojen kivihoiluiltojen kestävyys on useasti kasvaneeseen liikennekuormitukseen nähden aivan liian heikko.

Kuormitukset ja rakenteen kantavuuden arviointi

Pahoja vaurioita sisältävien siltojen tarkasteluhetken kantavuutta on laskennallisesti mahdollista selvittää. Ensimmäinen toimenpide on painorajoituksen tarpeen arviointi ja asettaminen koskemaan vaurioituneita kohteita. Huoltoajan salliminen ääritapauksissa voidaan varmistaa teräslevyvahvikkeilla.

Kaikkein suurimpia risiänsä tien rakenteille useasti aiheuttavat osakasluetteloon kuulumatottomat tien käyttäjät. Metsäkoneiden lavettikuljetukset, tuoreen puun kuormat, kiviaineskuljetukset ja kiven-

murskainlaitteet ovat painoiltaan suurimpia. Murskauslaitteen siirrossa kokonaispaino ylittää 90 tonnia. Maanteillä on käytössä erikoiskuljetusluvannettelu, yksityisteillä valvonta ei käytännössä toimi. Poliisi on raportoinut maanteillä mitanneensa yli 80 tonnin kokonaispainoja normaali-liikenteessä, ehkä myös oikaisureitteinä toimivilla yksityisteillä liikkuu tällaisia kuormia.

Vauriot yleisiä

Varsinais-Suomessa on löytynyt hyvin monia vaurioituneita rumpuja ja erityyppisiä siltoja. Pahimmissa tapauksissa teräsrumpu on mennyt läjään, rikkoutuneet betonirenkaat ovat irrallaan ja silta sortunut. Useissa tapauksissa on ehditty viime hetkellä hätään ja saatu käynnistettyä toimenpiteet:

painorajoitus ja pikainen rummun uusiminen tai sillan suunnittelun aloittaminen. Valtion avustuskelpoisten yksityistien vauriotapaukset ELY on poikkeuksetta käsitellyt nopeasti, jolloin tien katkaisun vaatima aika on voitu minimoida.

Tien ylläpidon kustannusvastuu

Alueellisten Yksityistiepäivien keskusteluosuudessa tiekunnilla on mahdollisuus lausua kantansa raskaan liikenteen vaikutuksista oman yksityistien rakenteisiin. Keskustelua voisi käydä siitä, toteutuuko käyttömaksujen perintä ammattimaiselta raskaalta liikenteeltä ja onko käyttömaksu riittävä suhteessa tien kuormitukseen, vaurioihin ja vauriokorjauksiin.

WWW.RUHIJARVENPOJAT.FI

YKSITYISTEIDEN PERUSKORJAUKSET JA RAKENTAMISEN PÄIJÄT-HÄMEEN ALUEELLA TEEMME KERRALLA HYVÄN!

KULJETUS J. Hietala

ruuhijarvenpojat@netti.fi

045-121 9836

Tiekunnan kokouksen pöytäkirjan tarkastaminen

Pöytäkirjan avulla varmistetaan kokouksessa tehdyt päätökset

MINNA RAUTONEN

oikeustieteen maisteri, varatuomari
Asianajotoimisto Ferenda Oy

Pöytäkirja tarkastetaan tavallisesti siksi, että voidaan varmistaa kokouksessa tehdyt päätökset. Useissa tapauksissa pöytäkirjan tarkastavat ja allekirjoittavat erilliset pöytäkirjan tarkastajat.

Tässä artikkelissa on tarkoitus käsitellä pöytäkirjan tarkastusta erityisesti tiekunnan kokouksen yhteydessä. Myös yhdistyslaissa on vastaavanlaisia säännöksiä kuin yksityistielaisissa. Käytännöt ovatkin näiden osalta osittain samanlaiset.

Velvollisuus pitää pöytäkirjaa

Velvollisuus pitää pöytäkirjaa seuraa yleensä suoraan lain säännöksistä. Esimerkiksi yksityistielain 7 luvun 66 §:n 3 momentissa todetaan, että tiekunnan kokouksessa on pidettävä pöytäkirjaa, jonka tulee kokouksen puheenjohtajan ja kahden kokouksessa valitun pöytäkirjan tarkastajan allekirjoittamana tai kokouksen itsensä hyväksymänä olla liitteineen viimeistään neljäntoista päivän kuluttua kokouksen päättymisestä asianosaisten nähtävänä.

Mahdollisuuksia on siten kaksi. Joko kokouksessa valitaan pöytäkirjan tarkastajat, jotka puheenjohtajan lisäksi allekirjoittavat pöytäkirjan, taikka kokous hyväksyy itse pöytäkirjan. Jälkimmäinen vaihtoehto vastaa yleistä yhdistyskäytäntöä ja sitä sovellettaessa kaikkien kokouksessa läsnä olleiden tulee allekirjoittaa

pöytäkirja. Käytännössä tämä vaihtoehto sopii paremmin sellaisten tiekuntien pitämiin kokouksiin, joiden osakasmäärä on pieni.

Lisäksi on huomioitava, että sillä, jonka etua tai oikeutta asia saattaa koskea, on oikeus pyynnöstä saada toimitsijamieheltä tai hoitokunnan puheenjohtajalta ote tai oikeaksi todistettu jäljennös pöytäkirjasta. Ote tai jäljennös annetaan vasta kun pöytäkirja on tarkastettu. Sen todistavat oikeaksi yleensä kaksi henkilöä.

Pöytäkirjan pitämisen merkitys

Pöytäkirjan pitäminen on tärkeää, sillä esimerkiksi äännet tiekunnan kokouksessa lasketaan kunkin teiosakkaan tieyksikköjen mukaan ja osakkaat voivat pöytäkirjasta tarkastaa laskutoimien oikeellisuuden. Lisäksi pöytäkirjan pitämällä on merkitystä mm. tiekunnan nimen kirjoittamisen yhteydessä. Tiekuunta voi tuomioistuimissa ja muissa viranomaisissa edustaa toimitsijamies tai hoitokunnan jäsen taikka näiden varamies. Näiden tulee tarvittaessa osoittaa asemansa tiekunnan kokouksen pöytäkirjan otteella.

Erityisen tärkeitä pöytäkirjan merkinnät ovat silloin, kun kyse on teiosakkaiden oikeuksista. Teiosakkaalla tai muulla asianosaisella, joka katsoo, ettei tiekunnan kokouksen päätöstä ole tehty laillisessa järjestyksessä tai ettei se muuten ole lain mukainen taikka että päätös loukkaa hänen oikeuttaan tai teiosakkaiden yhdenvertaisuutta, on oikeus saattaa asia tielautakunnan ratkaistavaksi. Määräaika alkaa kulua joko päätöksen tekemisestä taikka pää-

töksen tiedoksisaannista riippuen siitä, onko osakas ollut paikalla kokouksessa, jossa päätös on tehty. Kokouksessa tehdyt päätökset ilmenevät siellä pidetystä pöytäkirjasta.

Toisaalta on myös hyvä muistaa, että pöytäkirjaan on tarkoitus kirjata nimenomaan päätöksiä. Tarkoitus ei siten ole, että sinne kirjattaisiin osakkaiden lausumia muuten kuin lyhyesti. Osakas voi halutessaan jättää eriävän mielipiteen liitettäväksi pöytäkirjaan.

Pöytäkirjan allekirjoittaminen

Jos kokouksen valitsevat tarkastajat huomavat pöytäkirjassa virheitä, heidän tulee vaatia puheenjohtajaa ja sihteeriä korjaamaan ne ennen allekirjoitustaan. Pöytäkirja voidaan kuitenkin hyväksyä myös vasta seuraavassa kokouksessa, jolloin mahdolliset korjaukset on ehditty tehdä. Samoin se voidaan kierrättää osanottajilla kokouksen jälkeen kommentteja varten.

Mikäli laki edellyttää tiettyjen henkilöiden allekirjoittavan pöytäkirjan, tulee näin myös toimia. Muussa tapauksessa kyseisiä muotovaatimuksia on rikottu ja pöytäkirjan aitous saattaa olla vaikeasti selvittävissä.

Pöytäkirjan allekirjoittamisen liittyvät ongelmat

Usein epäselvyyttä ei synny siitä, että itse pöytäkirja tulee allekirjoittaa. Ongelmia saattaa seurata siitä, tuleeko pöytäkirjan liitteet allekirjoittaa. Esimerkiksi yksityistielain säädök-

sessä tai niihin liittyvissä hallituksen esityksissä ei ole mainintaa, miten liitteiden kanssa tulisi toimia. Tältä osin asia jää noudatetun käytännön varaan.

Jotta ongelmilta vältyttäisiin, pöytäkirjan tarkastajien ja muiden allekirjoittamiseen velvoitettujen olisi hyvä merkitä vähintäänkin nimikirjaimensa pöytäkirjan liitteisiin. Usein liitteet jätetään merkitsemättä nimikirjaimilla tai allekirjoituksella, mistä saattaa seurata ongelmia siinä vaiheessa, kun joku teiosakkaista alkaa epäillä liitteiden oikeellisuutta.

Epäily saattaa kohdistua esimerkiksi siihen, että liitettä on muutettu pöytäkirjan tarkastuksen jälkeen. Tällaisissa tilanteissa olisi hyvä pystyä osoittamaan se, että tarkastus on tehty huolellisesti, asiakirjat ovat aitoja ja ettei asiakirjoja ole kokouksen tai tarkastuksen jälkeen muuteltu.

Lopuksi

Pöytäkirjan pitämisessä on tärkeintä, että kokouksessa tehdyt päätökset tulevat kirjatuiksi pöytäkirjaan oikealla tavalla. Tästä huolehtiminen on myös pöytäkirjan tarkastajien taikka muiden henkilöiden, jotka allekirjoittavat pöytäkirjan, tärkein tehtävä.

Epäselvyyksiltä vältytään silloin, kun pöytäkirja itsessään on tarkastettu asianmukaisella huolellisuudella. Jotta tämä tavoite saavutettaisiin, tulee huomiota kiinnittää myös pöytäkirjan liitteiden tarkastukseen, sillä myös niiden tulee olla tarkastettuna. Selvyyden vuoksi tästä olisi hyvä tehdä merkintä joko allekirjoituksiin tai nimikirjaimiin.



**Tulevaisuuden luotettavat
pölynsidontaratkaisut**



TETRA:n kalsiumkloridi – CCRoad sitoo pölyn tehokkaasti

Pölynsidonta on tärkeä osa tiestön kunnossapitoa. Sillä parannetaan ajamisen turvallisuutta ja luodaan puitteet terveelliselle ja viihtyisälle ympäristölle. TETRA Chemicals on vuosikymmenten kokemuksellaan kehittänyt tulevaisuuden kalsiumkloridituotteiden ympärivuotiseen kunnossapitoon.



www.tetrachemicals.fi

Suositus sähköverkkojen sijoittamisesta yksityisteiden varsille

Suomen Tieyhdistys ry ja Energiateollisuus ry ovat solmineet suositus sopimuksen sähköverkkojen, lähinnä maakaapeleiden sijoittamisesta yksityisteiden varsille. Sopimus on samantyyppinen kun aiemmin FiCom ry:n kanssa tehty suositus tietoliikennekaapeleiden sijoittamisesta yksityisteiden varsille.

Teksti:

ELINA KASTEENPOHJA

Maankäyttö- ja rakennuslaki oikeuttaa sijoittamaan yhdyskuntateknisiksi laitteiksi katsottavia sähköjohtoja ja maakaapeleita toisen omistamalle tai hallitsemalle alueelle. Ensimmäisessä tapauksessa sopimusperusteisesti. Jos sijoittamisesta ei päästä sopimukseen, kunnan rakennusvalvontaviranomainen voi antaa verkonhaltijalle päätöksellään sijoitusohjeen.

Sähkömarkkinalaki määrittelee sähköverkonhaltijalle maantieteellisen vastuualueen jakeluverkon osalta, jota sähköverkonhaltijan tulee ylläpitää, käyttää ja kehittää. Vastuualueella sähköverkonhaltijalla on myös sähkömarkkinalain mukainen uuden sähkökäyttöpaikan liittämismahdollisuus sähköverkkoon.

Lähtökohtana on, että sähköverkot pyritään sijoittamaan yhteiskunnan, verkonhaltijoiden ja käyttäjien kannalta tarkoituksenmukaisimmalla ja tehokkaimmalla tavalla. Käytännössä tämä tarkoittaa useiden kaapeleiden ja johtojen sijoittamista teiden varsille. Sijoittamalla pylviä, johdot,

myös verkkojen rakentamisen ja huoltotöiden kannalta. Esimerkiksi myrskyvaurioiden minimoimiseksi uudet kaapelit sijoitetaan pääsääntöisesti maan alle.

Suosituksen soveltamisala

Tämä suositus koskee uusien 0,4–45 kV sähköjohtojen ja maakaapeleiden sijoittamista yksityisteiden varteeseen sekä soveltuvin osin olemassa olevien sähköverkkojen siirtämistä. Suosituksessa tienpitäjällä tarkoitetaan tiekuntaa, tai mikäli sellaista ei ole, tienpidosta vastaavia kiinteistön omistajia.

Sijoittaminen ja mahdollisten vahinkojen korvaaminen

Sähköverkkojen sijoittamisessa kiinnitetään huomiota siihen, että kiinteistöille ja tienpidolle ei aiheuteta tarpeetonta haittaa.

Kiinteistön omistajalla tai tienpitäjällä on oikeus saada korvaus sijoittamisesta aiheutuvasta todellisesta haitasta ja vahingosta. Kaapelin tai muun yhteyden sijoittava taho korjaa sijoittamisesta aiheutuneet

maan turvallisuudesta sekä kolmannelle osapuolelle mahdollisesti aiheutuvista vahingoista.

Verkolle mahdollisesti aiheutuvat vahingot

Kaivutöiden tekijällä on velvollisuus ennen työhön ryhtymistä selvittää, sijaitseeko alueella kaapeleita tai muita maanalaisia rakenteita.

Verkonhaltijan velvollisuus on toimittaa sijaintitieto kaivutöiden suorittajalle maksutta joko antamalla kaivuohjeita tai kartan, josta ilmenee kaapelin sijainti. Mahdollinen maastonäyttö tulee tilata riittävän ajoissa. Verkonhaltija vastaa antamansa sijaintitiedon oikeellisuudesta. Kiinteistön omistaja, tienpitäjä tai muu kaivutyöstä vastaava taho ei ole korvausvelvollinen, jos se on täyttänyt selonottovelvollisuutensa ja noudattaa verkonhaltijan antamia ohjeita, eikä kaapeli sijaitse sijaintidokumentin tai sijaintiselvityksen mukaisessa paikassa.

Tienpitäjä ei vastaa vahingoista, jotka ovat aiheutuneet tiealueeseen kohdistuvista tavanomaisista kunnossapitotöistä, jotka eivät edellytä varsinaista kaivamista, maansiirtoa tai vastaavaa työtä. Tienpitäjä ei näin ollen vastaa maakaapelille mahdollisesti aiheutuneista vahingoista, jotka aiheutuvat maanpinnalla tai välittömästi maanpinnan läheisyydessä tapahtuvista toimenpiteistä kuten niitto, auraus, höyläys, vesakon raivaus ja aurauksiin tavanomainen asentaminen alle 0,4 metrin syvyyteen.

Sähköverkkojen siirtäminen

Tien rakenteen tai linjauksen parantaminen voi edellyttää kaapeleiden ja johtojen siirtämistä. Siirtämisen ja suojaamisen tekee tai teettää aina verkonhaltija.

Pylväiden, johtojen ja kaapeleiden siirtotilanteessa kustannukset neuvotellaan tapauskohtaisesti ottamalla huomioon alkuperäiset sijoitus sopimukset ja siirrosta osapuolille tulevat hyödyt. Lähtökohtana on, että siirtoalutteen tekijä vastaa siirrosta aiheutuvista kustannuksista.

Verkonhaltija siirtää kustannuksellaan tiealueelle sijoitetut ilmajohdot ja maakaapelit sekä niihin kuuluvat laitteet uuden liittymän tai laajuudeltaan sitä vastaavan suuruisen työn yhteydessä. Tämä koskee myös tien alittavia maakaapeleita sekä niitä ilmajohdot, joiden pylvää sijoittavat tiealueella.



Sähkön toimitusvarmuus paranee, kun siirrytään ilmajohdoista maakaapeleihin.

Tienpitäjä osallistuu kustannuksiin, jos tiealueelle tai tiealueen ulkopuolelle sijoitetut ilmajohdot tai maakaapelit joudutaan siirtämään tiealueeseen tapahtuneiden laajamittaisien muutosten johdosta tai tien kunnossapitomenetelmät muuttuvat huomattavasti.

Tien käyttäminen

Useimmissa tapauksissa yksi-

tyistien varressa kulkevat sähköverkot palvelevat tien osakkiinteistöjä. Yhteyksien huoltoliikenne on useimmiten vähäistä. Näin ollen katsotaan kyseisen huoltoliikenteen kuuluvan kiinteistöjen aiheuttamaan liikenteeseen ja siten sisältyvän kiinteistöjen tiemaksuihin.

Laajempien sähköverkon parannus- tai rakentamishank-

keiden aiheuttamasta tienkäytöstä ja mahdollisesta käyttömaksusta sovitaan tienpitäjän kanssa tapauskohtaisesti.

Sopimus kokonaisuudessaan löytyy Suomen Tieyhdistyksen nettisivuilta: www.tieyhdistys.fi/yksityistiet/suosituks



Maakaapelin asennustyö meneillään.

maakaapelit ja muut laitteet varteeseen pyritään säästämään erityisesti muuhun käyttöön soveltuvaa maata.

Sähkön toimitusvarmuus paranee

Tehokkaan maankäytön lisäksi kaapeleiden sijoittaminen teiden varsille edistää teiden varrella olevien kiinteistöjen mahdollisuuksia saada laadukasta sähköä. Menettely on tehokasta

vahingot ja jäljet siten, että alue saatetaan vähintään yhtä hyvään kuntoon kuin mitä se oli ennen kaapelin sijoittamista sekä korvaa sijoittamisesta myöhemmin todennettavat vahingot ja puutteet.

Kiinteistönomistajalla tai tienpitäjällä ei ole oikeutta vaatia vuokraa tai muuta käyttökorvausta kaapelin sijoittamisesta.

Verkonhaltija vastaa kaapelin sijoittamisen työnaikaisesta liikenteen ohjauksesta ja työ-

Suosittelava menettely sähköverkkojen sijoittamisessa

1. Sähköverkon sijoittamisesta sovitaan tiekunnan tai kiinteistönomistajan kanssa kirjallisesti.
2. Tarkoituksenmukaisen tienpidon kannalta tiekunnan osakkaina olevien kiinteistöjen omistajia suositellaan antamaan tiealueelle sijoitettavien sähköverkkojen sijoittamisesta sopimisen tiekunnan vastattavaksi ja hoitettavaksi. Tämä periaatepäätös suositellaan tehtäväksi tiekunnan kokouksessa. Tiealueen ulkopuolella toimittaessa verkonhaltija tekee sopimuksen aina kyseisten kiinteistönomistajien kanssa.
3. Verkkojen suunnitteluvaiheessa otetaan yhteys tienpitäjään. Tiekunnan virallinen yhteystieto löytyy maanmittauslaitoksen yksityistierekisteristä. Yhteystietoa voi tiedustella myös maanomistajilta, kunnasta tai valtionapuun oikeutettujen teiden osalta ELY-keskuksesta.
4. Asennustyö suoritetaan lait ja asetukset huomioon ottaen sekä hyvien asennustapojen mukaisesti ottaen huomioon olemassa olevat suositukset.
5. Maakaapelin sijoittamisessa tiealueelle pyritään yhteistyössä etsimään soveltuvin toteutustapa ja yksityiskohtainen sijoituspaikka tiekohtaisesti huomioiden tierakenteet, leveydet ja tiealueen ulkoluisien olosuhteet, tavoitellen sopimusperusteista ratkaisua verkonhaltijan ja tienpitäjän välillä.
6. Varmistetaan tiealueen rajat, mahdolliset tien erityisrakenteet sekä tiedossa olevat tien parantamissuunnitelmat. Pidetään tarvittaessa maastokatselmus.

7. Maakaapelit sijoitetaan siten, että ne eivät aiheuta haittaa normaalille tienpidolle huomioiden maan routiminen ja muu eläminen. Tämä varmistetaan sijoittamalla kaapelit kussakin tapauksessa tarkoituksenmukaisimpaan sijaintipaikkaan ja riittävän syväälle. Lisäksi huolehditaan tarvittavista suojauksista. Tien pituussuuntainen kaapeli asennetaan yleensä vähintään 0,7 m syvyyteen. Mikäli kaapeli asennetaan lähemmäksi tienpintaa, tehdään tarvittavat lisäsuojaukset. Rummut kierretään pääsääntöisesti ulkokautta tarvittaessa suoja-putkia käyttäen.
8. Mahdolliset pylvää sijoitetaan ojien kunnostuksen sekä niiton ja raivauksen helpottamiseksi riittävän kauas sivuojan ulkoreunasta mahdollisuuksien mukaan 0,5–1 m.
9. Ilmajohdot tienylitykset minimoidaan ja vapaa alikulkukorkeus pidetään riittävänä, sorastuksen ja hiekoituksen takia mahdollisuuksien mukaan 6,5 m.
10. Pyritään yhteisrakentamiseen kaivutöiden minimoimiseksi. Maakaapelit, kuten sähkö- ja telekaapelit ja muut maanalaiset rakenteet, kuten vesijohtoverkot pyritään sijoittamaan samaan kaivantoon. Kaivutyön yhteydessä sijoitetaan tarvittaessa asennusputkia tulevia tarpeita varten.
11. Pylväiden määrä minimoidaan sijoittamalla tele- ja sähköjohdot mahdollisuuksien mukaan samoihin pylväisiin.
12. Kaapelin sijoittamisen jälkeen verkonhaltija toimittaa tiekunnalle kaapelin sijaintitiedon esimerkiksi karttakopiona.



Kalle Vanhatalo

Yksitystien viereisen metsän hakkuu kannattaa ulottaa tiehen asti. Upea suomalainen järvimaisema saattaa paljastua hakkuun ansiosta tieosakkaiden iloksi.

Yksitystien ympäristönhoito hyödyttää osakkaita

Hoidettu ja kunnossa oleva tie ympäristöineen ilahduttaa osakkaita. Tieympäristön hoitoa ovat esimerkiksi puuston poisto tiealueelta, työkonien jätteen kierrätys ja tien viereisten puuntuotantoalueiden maisemanhoito. Kunnossa pidetty ajorata on hyödyksi osakkaille ja haitaton ympäristölle.

AIRI MATILA

Yksitystie kannattaa rakentaa riittävän kantavaksi ja pitää kunnossa säännöllisellä hoidolla. Tie kestää paremmin, kun sekä ajorata että tien luiskat hoidetaan säännöllisesti muun muassa lanaamalla ja rumpujen toiminnan tarkistamisella. Toimiva yksityistiestö varmistaa puuhuollon tehokkuuden ja kesämökille pääsyn kuorma-autolla.

Energiapuuta tiealueelta

Pajut, lepät ja haavat saattavat puskea tien luiskilta, jos osakaskunta on unohtanut tienhoidon. Puut ovat pienikokoisia ja sellaisia puulajeja, jotka kelpaavat ainoastaan polttoon. Tällaisilta kohteilta on mahdollista hyödyntää energiapuuta kannattavasti.

Energiapuuta pitää olla riittävästi, jotta urakoitsija kiinnostuu kohteesta. Tiekuntien sekä metsätilojen ja asuin-kiinteistöjen omistajien kannattaa ketjuttaa tienvarren pienet energiapuun korjuun työmaat isoiksi työpaketeiksi. Yhteistyö naapureiden kanssa tuottaa houkuttelevia työmaita urakoitsijoille ja alentaa työkuormitusta onpa kyseessä kaimakone, hakkuukone tai metsuriyrittäjän tilaaminen.

Energiapuun korjuun tulee olla laadukasta myös ympäristöasioissa. Koneiden rikkoutumisista aiheutuvat päästöt, jät-

teiden talteenotto työmaalla ja niiden toimittaminen jätehuoltoon ovat oleellinen osa työmaahygieniaa ja ympäristöhoitoa. Urakoitsijan ympäristöosaamattomuuden voi päätellä työmaalle jätettyjen roskien ja muiden jätteen perusteella.

Teetä työ luotettavalla urakoitsijalla

Kun urakkaa ryhdytään kilpailuttamaan, kannattaa hinnan lisäksi ottaa huomioon laatutekijät. Hinnan osuus voisi olla 70 prosenttia ja erikseen määriteltävien laatutekijöiden osuus 30 prosenttia pisteityksessä. Tilaajan vastuulla on seurata, että urakan saanut yrittäjä noudattaa sovittuja laatuasioita.

Yksitystieillä turvallisuus- ja ympäristöasiat ovat tärkeitä. Tiellä kulkijoita varotetaan edessä olevasta työmaasta. Työmaa pidetään siistinä, öljy- ja muut jätteet lajitellaan jätteenkäsittelysuunnitelman mukaisesti ja hankitaan öljyntorjunnan ensitorjuntakalusto. Jätteet toimitetaan kierrätykseen tai muuhun käsittelyyn. Vahingon sattuessa selvitetään tilanne ja ryhdytään torjuntatoimiin. Vastuuhenkilö tulee nimetä urakointisopimukseen. Laki tilaajan selvitysvelvollisuudesta ja vastuusta ulkopuolista työvoimaa käytettäessä (1233/06) velvoittaa työn tilaajan selvittämään, että hänen sopimuskomppaninsa

hoitaa lainmukaiset velvoitteensa. Lain tarkoituksena on edistää yritysten välistä tasa-vertaista kilpailua ja työehtojen noudattamista. Lakisääteisiä velvoitteita ovat muun muassa merkinnät ennakkoperintärekisterissä, työantajarekisterissä ja arvonnäkövelvollisten rekisterissä. Urakoitsijan tulee toimittaa todistus verojen maksamisesta sekä todistukset eläkevakuutuksesta, tapaturmavakuutuksesta ja vastuuvakuutuksesta.

Puuntuotanto muokkaa tiemaisemaa

Yksitystie on usein lähinnä metsätalouden käytössä, jolloin puuntuotanto ja metsänkäsitteily näkyvät tiellä kuljijoille. Metsätaloudessa maisemanhoidon tavoitteena on puuntuotannon toimien sopusointu kaukomaisemassa ja lähimaiseman säilyttäminen viihtyisänä. Onnistunut maisemahakkuu rakentuu hakkuualan rajaukseen, säästöpuiden käyttöön ja metsänuudistamistöiden toteutukseen kerralla kuntoon -periaatteella.

Puuntuotantoalueilla on valtava vaikutus tieltä avautuviin maisemiin. Maisemanhoidon huomioon ottava kannattava puuntuotanto luo Suomelle tunnusomaisen yleismaiseman. Metsät sekä niihin perustuvat tuotteet ja palvelut ovat merkittäviä siirryttäessä kivihii- ja öljytaloudesta biotalouteen. Kannattavan puuhuollon tehokkuus perustuu myös tulevaisuudessa laadukkaaseen yksityistieverkostoon.

Kirjoittaja työskentelee Metsätalouden kehittämiskeskus Tapiossa ja erityisasiantuntijana Maaseutupolitiikan yhteistyöryhmän nimittämässä luonto- ja maisemapalveluteemaryhmässä. Maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä edistää maaseudun hyvinvointia ja se oli kehittämässä muun muassa Suomen tieyhdistys ry:n tieisännöitsijöiden koulutusohjelmaa TIKOa. Luonto- ja maisemapalveluteemaryhmä tekee puolestaan tunnetuksi luonnon- ja maisemanhoidon yrittäjiä.



Airi Matila

Tien vierustalta lähtee runsaasti energiapuuta. Työ on urakoitsijoille kannattavaa, kun riittävän järeätä puuta kertyy vähintään muutamia autokuormallisia ja energiapuun hinta hieman kohoaa nykyisestä.



Airi Matila

Kun tien sisä- ja ulkoluisissa sekä ojissa kasvaa kookasta puustoa, on syytä kiirehtiä tieympäristön kunnostustöihin. Pöpelikön poisto pitää tien ajokuntoisena, lyhentää kelirikkoaikaa, lisää tieturvallisuutta ja avartaa tienvarren maisemaa.

Tiemestari.NET

Tiekuntien ATK-ohjelma, jolla hoidat yksiköinnin, tiemaksut, laskut, budjetin, kokouskutsut, pöytäkirjat ja postituksen. Voit kopioida valmiin yksiköinnin Excel-taulukosta ja viedä kaikki tulosteet pdf-muotoon.

Ohjelmaan kuuluu ammattitason **tekstinkäsittely**, jossa on joukko postitus tieosakkaille ja valmiita asiakirjapohjia tiekunnan käyttöön.

Tiemestariin on liitettävissä **karttatoiminto**, jolla voit mitata välimatkoja ja pinta-aloja tien yksiköintiä varten tai piirtää ja tulostaa työmaakarttoja tien perusparannukseen.

Saat Tiemestarin käyttösi ilmaiseksi vuoden ajaksi, eikä ohjelmassa ole mitään käyttörajoituksia tai ostovelvoitetta.

Kysy 045 131 5156 tai pentti.kuokkanen@pp.inet.fi



katso www.winsu.net



Asianajotoimisto
ACTAS Oy

Suomen Tieyhdistyksen jäsen

puh. 010 548 6060

Väinöläkatu 1
33100 TAMPERE

Arvi Karistonkatu 9
13100 HÄMEENLINNA

Puistokatu 16 A, PL 57
38201 SASTAMALA

Apiankatu 3, PL 66
37601 VALKEAKOSKI

www.actas.fi

Jokamiehen-oikeudesta yksityistiellä

Teksti ja kuvat:
JAAKKO RAHJA

Perinteisesti on jokamiehen-oikeudella ymmärretty tarkoitettavan sellaista toisen alueella tapahtuvaa toimintaa, joka ei tarvitse maanomistajan suostumusta tai viranomaisen lupaa tai joka muutoin ei ole kiellettyä.

Jokamiehen-oikeuden käsite sellaisenaan esiintyy vain muutamassa laissa. Keskeisimmät periaatteet nousevat perustuslaista, joka toisaalta määrittelee jokaisen perusoikeuksia ja toisaalta mm. turvaa omaisuuden suojaa. Kokonaisuudessaan jokamiehen-oikeus on eräänlainen yhteenveto ja yleiskäsitys siitä, mitä toisen maalla saa tehdä.

Jokamiehen-oikeus tarkoittaa oikeutta liikkua jalan, hiihtäen, pyörällä ja ratsain. Saa myös tilapäisesti oleskella ja yöpyä, poimia luonnontuotteita, onkia ja pilkkiä, uida ja veneillä sekä kulkea jäällä.

Ei ole oikeuksia ilman velvollisuuksia ja rajoituksia. Esimerkiksi ei saa haitata maanomistajan maankäyttöä, kul-

kea pihamailla, häiritä kotirauhaa tai eläimiä, vahingoittaa istutuksia tai viljelyksiä, roskata, metsästää eikä tehdä avotulta. Ja kalastukseen, metsästykseseen ja moottoriajoneuvolla ajamiseen tarvitaan useimmiten erilliset luvat.

Ei koske ajoneuvoja

Jokamiehen-oikeus on voimassa myös yksityistiellä eli sillä saa liikkua jalan, ratsain, hiihtäen ja pyörällä.

Olennaista on tunnistaa, että jokamiehen-oikeus ei koske moottoriajoneuvolla eikä hevosajoneuvolla – hevonen ja kärry tai reki – ajoa.

Jokamiehen-oikeutta laajemmasta tien käytöstä päätetään ja luvan myöntävät tien osakkaat, siis tiekunta tai osakkaat muutoin yhdessä. Lupa tarvitaan säännölliseen liikenteeseen, ulkopuolisen tilapäisiin kuljetuksiin sekä ulkopuolisen järjestämään toimintaan, joka sel-

västi lisää tien kunnossapitokustannuksia. Tilapäisten kuljetusten ulkopuolelle on kuitenkin rajattu työhevosella tapahtuvat maa- ja metsätalouden kuljetukset, joihin ei tienkäytön lupaa tarvita.

Yksityistielaki ei ota tarkeemmin kantaa, millainen on edellä mainittu toiminta, joka selvästi nostaa tienpidon kustannuksia. Lain esityksessä todettiin, että järjestetty ja useimmiten taloudellisessa hyötymistarkoituksessa harjoitettu ja tienpidolle lisäkustannuksia sekä muuta haittaa aiheuttava toiminta jää jokamiehen-oikeuden ulkopuolelle ja vaatii luvan. Luvanvaraista siten olisi esimerkiksi ratsastustallien tai urheilutapahtumien yhteydessä tapahtuva yksityistien käyttö.

Voimassa on edellä mainittu nyrkkisääntö, että ympäristölle ja maanomistajan omaisuudelle ei saa aiheuttaa vähäistä suurempaa haittaa. Tältä pohjalta mm. maastoon ei saisi jättää pysyviä jälkiä. Voittaneen surutta tulkita,

että 'lännen yksinäinen cowboy' ratsastaa jokamiehen-oikeudella myös yksityistiellä. Jokamiehen-oikeutta laajempi toiminta edellyttää siis useampaa hevosta.

Pihamaan läpi kulkeva

tietä saavat käyttää ne, joilla on tieoikeus kyseiseen tiehen. Pihatiellä kulkeminen ei tällöinkään saa kuitenkaan aiheuttaa tarpeetonta haittaa ja tahallinen häiritseminen tieltä käsin on rikoslain mukaan rangaistavaa. Jos muilla ei ole tieoikeutta, saa kiinteistön omistaja määrätä oman pihatien käytöstä.

Tien tilapäisen käyttöluvan antaa hoitokunta tai toimittajamies. Luvan antaa vuosikokous, jos toiminta säännöllistä.

Tien käyttömaksun voi tienpitäjä niin halutessaan periä. Käyttömaksun maksajana on tienkäyttäjä tai mahdollisen toiminnan järjestäjä. Käyttömaksut tai ainakin niiden perusteet tulee päättää osakaiden kokouksessa.

Pysäköinti

Ajoneuvoa ei saa pysäköidä paikkaan ja tavalla, josta aiheutuu vaaraa tai joka estää tai häiritsee liikennettä. Tämän määrää tieliikennelaki ja sitä on fiksua noudattaa.

Ajoneuvon pysäköinti maastoon yksityistien välittömään läheisyyteen on sallittua, jos turvallinen pysäköinti sitä edellyttää. Siitä ei kuitenkaan saa aiheutua maa-alueen omistajalle tai haltijalle kohtuutonta haittaa. Tämän sanoo maastoliikennelaki.

Jos maanomistaja on tehnyt tien viereen pysäköintipaikan, saa omistaja määrätä sen käytöstä. Mutta jollei rajoituksia ole osoitettu, saavat muutkin siinä pysäköidä edellä mainituin ehdoin.



Yksittäinen ratsastaminen kuuluu jokamiehen-oikeuden piiriin myös yksityistiellä.

Käytäntöjä ja tulkintoja

Jokamiehen-oikeuden käsite on periaatteessa selkeä, mutta käytännössä erilaisia tulkintoja esiintyy. On myös niin, että yhteiskunnan ja muun muassa liikkumistapojen muutokset kasaavat painetta uusiin tulkintoihin.

Yksityistien käytön osalta on toivottavaa, että sopu olisi aina päällimmäisenä. Useimmiten ja käytännössä tiukka rajankäynti tienkäytön oikeuksista ei ole tarpeen, sillä pieni jokamiehen-oikeuden ylittävä tienkäyttö ei kuitenkaan tuo merkittäviä käyttömaksuja tiekunnalle.

Jokamiehen-oikeuden kiistat uhkaavat sen sijaan lisääntyä, jos valtio ja kunnat vetäytyvät yksityistien tienpidon tukemisesta. Niin ei soisi käyvän. Nykyinen kolmikantaperiaate, on edelleen erittäin toimiva. Kun julkishallinto – valtio ja kunnat – avustaa tienpitoa, se tavallaan ostaa samalla jokamiehen-oikeutta kaikille.

Alueellisilla Yksityistiepäivillä helmi-maaliskuussa 2013 on jokamiehen-oikeus yhtenä aiheena. Silloin tiekuntien vastuunkantajien ja tienkäyttäjien kanssa voimme yhdessä miettiä muita oikeudenmukaisia tulkintoja.

Jäätien pitää olla tarpeeksi jäätä

Yksityistienä olevia jääteitä voi olla lukuisia sellaisina talvina, jotka ankaruudessaan ovat kuin 'entisajan talvet'. Vesistön jäälle aurattu tieura lyhentää tai helpottaa ajomatkaa. Joskus jäätie korvaa lautta- ja lossireitin. Osa jääteistä tehdään tilapäisesti vaikkapa hakkuukuljetusten takia.

JAAKKO RAHJA

Tie kannattaa tehdä paikkaan, jossa jää luonnostaan on kestävintä eikä ymmärrettävästi

tehdä sitä pahimpaan virtapaikkaan eikä esimerkiksi kohtaan, jossa on hankala tulla kuivalta tieltä jäälle.

Tavanomaisin jäätie on 40

tai 50 metriä leveä aurattu ajotie tai ura, jolla on kaksisuuntainen liikenne. Tällaisia jääteitä tehdään jokiin ja järviin. Merenselällä ajoratoja tehdään usein kaksi kuormituksen tasaamiseksi ja aukipitämisen helpottamiseksi. Pidemmille jääteille voidaan aurata kaksi 5–10 m leveää ajotietä, joiden liikenne on yksisuuntainen ja joiden välinen välikaista on 30–50 m.

Jään kuntoa pitää tarkkailla

Jään paksuutta pitää seurata jatkuvasti. Paksuutta mitataan kerran viikossa sydäntalven aikana, mutta mittausväliä tiheennetään keuhällä jään sulaessa. Jääpaksuus saattaa vaihdella virtausten tms. syiden takia kovastikin, joten mittausreikien väli tulisi olla 25–50 m tai jopa tuotakin tiheämpi. Jos jää alkaa heiketa liikaa, on syytä sulkea tie tai siirtää se uuteen paikkaan.

Jäätymistä voidaan vauhdittaa ja jäätä voidaan vahvistaa. Jäällä oleva lumi hidastaa pakkasilmalla jäätymistä, joten lumi kannatta poistaa heti kantavuuden niin salliessa. Syytä tiedostaa, että traktoriauraus tai lumilinkous tarvitsee 25 cm jääpaksuuden.

Jään ollessa niin ohutta, voidaan jään päällä oleva lumi kostuttaa ja jäädyttää kai-raamalla reikiä jäähän. Jäätä vahvistetaan pumppaamalla lumettomalle jäälle kerrallaan 2–5 cm vettä ja antamalla sen rauhassa jäätyä. Liian paksu ei vesikerros saa olla, että jäätymisen tapahtuisi kunnolla ja että jää muodostuisi tasalaatuisiksi koko paksuudeltaan.

Jäätien kunnossapito

Tavanomaisin kunnossapitotyö on lumen poisto. Aura ja linko taitavat olla yleisimmät työkoneet.

Tien lumivallit on syytä pitää matalana ja leveänä. Tämä sen takia, ettei jäähän kohdistuva kuormitus turhan päiten kasva. Lumivalli väärässä kohdassa aiheuttaa myös kinostumista tielle. Kinostuminen puolestaan vähenee sillä, että jäätien molemmin puolin noin 40 m etäisyydelle aurataan 5 m levyiset alueet, jotka toimivat kinostimina.

Jäätielle syntyvät railot ja halkeamat korjataan jäädyttämällä ne erikseen tai jäädyttämällä tie koko leveydeltään. Isommat railot voidaan ylittää railosilloilla.

Liikennemerkit

Jäätien liikennemerkit lai-

tetaan tietysti jäähän tai lumivalliin. Kuten muillakin teillä tulee merkkien ja lisäkilpien olla vähintään 2 metrin korkeudella.

Liikennemerkkeillä osoitetaan ainakin

- suurin sallittu nopeus
- suurin sallittu ajoneuvo- ja akselipaino
- ajoneuvojen minimietäisyys
- ohitus- ja pysähtymiskielto
- mahdolliset kohtaamispaikat ja railot

Merkit laitetaan tien molempiin päihin ja tarvittaessa matkallekin. Merkitkin vaativat hoitoa eli ne on hyvä tarvittaessa puhdistaa heijastinkalvoa vaurioittamatta lumesta ja jäädästä. Muutoin ei niiden sanoma välitty oikein.

Liikkuminen jäätien

Jäteillä liikuttaessa ovat voimassa samat liikennesäännöt kuin muualla tieliikenteessä. Esimerkiksi nopeusrajoituksia ja muita liikenteen ohjauslaitteita on syytä visusti noudattaa.

Liikkuva auto aiheuttaa jäähän aaltoliikkeen ja sillä tavoin rasittaa jäätä. Tämän takia käytetään tavanomaista alhaisempia nopeusrajoituksia, esimerkiksi 30 tai 50 km/h, kaikille ajoneuvoille tai ainakin ras-

kaalle liikenteelle.

Ajoneuvon ohella tärkeä turvalliseen liikenteeseen liittyvä tekijä on ajoneuvojen välinen turvaväli. Sen tulee olla yleensä minimissään 50 m ja se osoitetaan liikennemerkillä.

Kolmas tärkeä asia on jäätien päästettävien ajoneuvojen suurimmat sallitut ajoneuvo- ja akselipainot. Esimerkiksi 20 cm tehollinen jääpaksuus tarvitaan henkilöautolle. Täydellä kuormalla ajava tukikirekka tarvitsee tehollista jääpaksuutta jo reilusti yli metrin (112 cm). Tällainen jään tehollinen paksuus alkaa nykytalvina olla tosin jo aika harvinainen näky. Ihmisen painon kannattaa noin 5 cm jääpaksuus.

Kantavuus määräytyy tehollisen jääpaksuuden mukaisesti. Jään teholliseen paksuuteen lasketaan teräsjää, joka on luonnon synnyttämää tai vesittämällä aikaansaatu yhtenäistä jäätä. Teräsjäähän kiinni jäätyneestä tummasta kohvajäädästä (lumeen sekoittunut ja jäätyneet vesi) sen sijaan jään teholliseen paksuuteen lasketaan vain puolet. Vaalea, luminen kohvajää on sellaista höttöä, että sitä ei ollenkaan lasketa jään teholliseen paksuuteen.

Lisätieto

Yksityistien kunnossapito -kirja. Kustantaja Suomen Tieyhdistys, www.tieyhdistys.fi



Jari Käykkäinen

Jäätymistä voidaan vauhdittaa pumppaamalla vettä jäälle.

Yksityistiet tärkeä osa tiestöä Yhteiskunnalliset järjestöt huolissaan teiden kunnosta

JAAKKO RAHJA

–Pelkästään metsäteollisuudelle aiheutuu esimerkiksi kelirikosta vuosittain yli 100 miljoonan euron lisäkustannukset. Jos haluamme tukea elinkeinotoiminnan kilpailukykyä ja mahdollistaa asuminen koko maassa, on koko tieverkkoamme ryhdyttävä parantamaan ja modernisoimaan. Tämä koskee pääteiden ohella myös vähäliikenteisiä yleisiä teitä ja yksityisteitä.

Tällaisia vaatimuksia esittää 28 yhteiskunnallista järjestöstä



Metsäteollisuus ry

Outi Nietola muistuttaa, että yksityistiet ovat Suomen teollisuudelle erittäin tärkeä osa tiestöä.

edustavan Auto- ja Tieforumin työvaliokunnan puheenjohtaja, logistiikkapäällikkö **Outi Nietola** Metsäteollisuus ry:stä. Hän muistuttaa, että tieliikenteen suoritteilla mitattuna ylivoimaisesti tärkein liikku- mismuoto Suomessa.

–Tieliikenteen huolehtii 94 prosenttisesti henkilöliikenteestä ja lähes saman verran tavarakuljetuksen määrästä. Tiestö on elinkeinoelämän kilpailukyyn perusta, mutta se on myös suomalaisen perusoikeus. Eikä sovi unohtaa alueellista elinvoimaisuutta ja sosiaalista tasa-arvoa.

Nietolan mukaan Auto- ja Tieforumissa on oltu kovasti huolissaan siitä, että tierakenteittemme ylläpitoon ja kehittämiseen, vastaamaan nykyajan tarpeita, ei moneen vuoteen ole ollut riittävää rahoitusta.

–Kysymystä tulisi nähdä myös niin, että tänään normaalissa kunnossapidossa 'säätetty' euro maksaa jonkun vuoden kuluttua jopa viisi euroa, kun tielle tai sillalle on pakko tehdä iso ja kallis remontti.

Outi Nietola painottaa, että tiestön kuntoon laittaminen on tuottava investointi. Met-

säteollisuudesta löytyy hyvä esimerkki;

–Jos esimerkiksi puu ei keli- rikon takia kulje, seuraa seisokkeja. Seisokit tarkoittavat muun muassa korjuukaluston ja kuljetuskaluston ja pahim- millaan tuotannon pysähtymistä. Jokavuotisten kelirik- kokausten vuoksi myös puun varastointitarve kasvaa. Varastoidun puun laadun säilyttä- miseksi joudutaan pinoja kastele- maan tai peittämään lumella. Ja kaikki tämä maksaa. Lopuksi kelirikon vaivaama tie on kuit- tenkin korjattava. Peruskorja- uksen tekeminen ajoissa olisi kuitenkin lopulta tullut paljon halvemmaksi.

Auto- ja Tieforum tiivistää vies- tinsä, että yksikään yritys ei toimi eikä yhdessäkään talossa voida asua ilman kunnollista tieyhteyttä, mainitsee kulje- tusten ja logistiikan asiantun- tija Outi Nietola.

–Tavoitteena on saada aikaan kestävä rahoituspohja, joka turvaa nykyisen tieverkos- ton kunnan ja ylläpidon sekä mahdollistaa liikenteen tarpei- siin perustuvat kehittämistyöt. Yksityisteiden valtionrahoituk- sen saaminen riittävälle tasolle on ehdottomasti osa tätä kan- sallista tavoitetta, tiivistää Outi Nietola Metsäteollisuus ry:stä.



Metsäkatemia

Kelirikko aiheuttaa pelkästään metsäteollisuudelle vuosittain yli 100 miljoonan euron lisäkustannukset.

AUTO- JA TIEFORUM PAREMMAN TIESTÖN JA TIELIIKENTEEN PUOLESTA

Mikä on Auto ja Tieforum ATF?

Auto- ja Tieforum on 28 yhteiskunnallisen järjestön yhteistyöelin. Yhteistä on huoli tiestön palvelu- tasosta ja tierahoituksen riittämättömyydestä. Auto- ja Tieforumin mielestä tiestö ja tieliikenne ovat ratkaisevia koko yhteiskunnan toimivuuden ja myös muiden liikennemuotojen kannalta.

- | | | |
|--|---|---|
| 1. Asunto-, toimitila- ja rakennuttajaliitto | 13. Metsäteollisuus | 21. Suomen Kuljetus ja Logistiikka |
| 2. Autoalan Keskusliitto | 14. Myynnin ja markkinoinnin ammattilaiset | 22. Suomen Osto- ja Logistiikkayhdistys |
| 3. AKT | 15. Päällystealan neuvottelu- kunta | 23. Suomen Taksiliitto |
| 4. Autoliitto | 16. Rakennusliitto | 24. Suomen Tieyhdistys |
| 5. Autotuojat | 17. SF-Caravan | 25. Teknisen Kaupan ja Palveluiden yhdistys |
| 6. Elintarviketeollisuusliitto | 18. SAK | 26. STTK |
| 7. Infra | 19. Suomen Autokoululiitto | 27. Yleinen Teollisuusliitto |
| 8. Kaupan Liitto | 20. Suomen Bensini- kauppiatten ja Liikennepalvelu- alojen liitto | 28. Öljyalan Keskusliitto |
| 9. Koneyrittäjien Liitto | | |
| 10. Linja-autoliitto | | |
| 11. Logistiikkayritysten Liitto | | |
| 12. MTK | | |

Tiekunnan tarpeelliset tietolähteet

Tilaa suosittu

Yksityistien parantaminen Yksityistien kunnossapito sekä uusi Yksityisteiden hallinto

Julkaisuista selviävät niin tiekunnan hallinnolliset koukerot kuin yksityistien kunnossapidon ja parantamisen suunnittelun sekä toteuttamisen perusteet.

Tilaukset: Suomen Tieyhdistys
Kaupintie 16 A, 00440 Helsinki
Puhelin 020 786 1000
Faksi 020 786 1009
toimisto@tieyhdistys.fi
www.tieyhdistys.fi



Esko Hämäläinen
Yksityistien parantaminen
Suunnittelun ja toteuttamisen perusteet
ISBN 978-952-99824-1-7
140 s., 48 €
Tieyhdistyksen jäsenille 40 €



Esko Hämäläinen
Jaakko Rahja (toim.)
Yksityistien kunnossapito
Kunnossapitotöiden suunnittelun ja toteuttamisen perusteet
ISBN 978-952-99824-3-1 (nid.)
108 s., 38 €
Tieyhdistyksen jäsenille 30 €



Esko Hämäläinen
Yksityisteiden hallinto
Tiekunta ja tieosakas 2013
Litteenä asiakirjamalleja ja yksityistielaki
ISBN 978-952-99824-0-0
152 s., 32 €
Tieyhdistyksen jäsenille 25 €

Hinnat sisältävät arvonlisäveron. Postikulut lisätään hintaan.

Valtionavustukset yksityis- teille vuonna 2013

Tieinsinööri

JUKKA LYYTINEN

Keski-Suomen ELY-keskus

Tiekunnat voivat hakea valtionavustusta yksityistien parantamiseen ympäri vuoden. Yksityistielain mukainen valtionavustus on harkinnanvaraista, ja sitä myönnetään parantamishankkeisiin tien vaurioiden ja rakenteiden korjaamiseen. Avustuksia myönnetään ELY-keskuksille osoitetavan vuosittaisen määrärahan asettamisrajoissa.

Eduskunnan käsittelyssä olevassa valtion talousarvioesityksessä vuodelle 2013 yksityistien avustuspäämääräksi koko maahan on esitetty 9 miljoonaa euroa. Tämä tarkoittaa sitä, että ELY-keskusten käytössä oleva avustuspäämäärä tulee olemaan noin kolmanneksen pienempi edellisen vuoden rahoitustasoon verrattuna. Valtion avustusta saavien parantamishankkeiden määrä tulee siis väheneään huomattavasti kaikkien ELY-keskusten alueilla.

Edellä kuvattu tarkoittaa luonnollisesti sitä, että ELY-keskukset joutuvat kohdentamaan avustuksia tien kun-

non ja liikennöitävyyden kannalta kiireellisimpiin perusparannuskohteisiin. Tällaisia hankkeita voivat olla esimerkiksi siltojen tai suurien rumpujen uusimiset tai perusparantaminen sekä tien tulva- ja routavaurioiden korjaaminen. Lisäksi, jos ELY-keskuksen määrärahatilanne mahdollistaa, voidaan avustaa tien kantavuuden ja kuivatusjärjestelmän parantamista tai liikenneturvallisuuden kannalta tärkeitä kohteita.

Avustettavissa parantamishankkeissa valtionavustuksen osuus on tyypillisesti 50 % hankkeen hyväksyttävistä arvonlisäverollisista kustannuksista. Eräissä merkittävimmistä siltojen sekä suurien rumpujen tai putkisiltojen parantamishankkeissa avustuosuus voi olla harkinnanvaraisesti enintään 75 %. Avustukseen oikeuttavia kustannuksia ovat hankkeen suunnittelusta, parantamistyön toteutuksesta ja valvonnasta aiheutuvat kohtuulliset kustannukset.

Vuoden 2012 aikana, jolloin avustuspäämäärä on suuruus koko maassa oli 13 miljoonaa euroa, ELY-keskukset

olivat myöntäneet parantamisavustusta noin 380 tiekunnan hankkeeseen (joulukuun alkuun mennessä).

Tiekuntien on syytä muistaa, että parantamishankkeen käynnistämiseksi ja valtionavustuksen hakemisesta tulee päättää tiekunnan vuosikokouksessa. Avustuksen hakijana tulee olla tien tiekunta tai kunta. Hankkeen valmisteluun ja erityisesti suunnitteluun tiekunnan kannattaa ehdottomasti käyttää ammattitaitoista suunnittelijaa.

Lisätietoja yksityistien valtionavustuksen edellytyksistä on saatavilla internet-sivulla:
www.ely-keskus.fi/fi/Liikenne/
Yksityistieavustukset

Tutustu myös viereiseen artikkeliin kuinka yksityistien parantamisen avustushakemuksen käsittely tyypillisessä tapauksessa etenee ELY-keskuksessa.

Kuinka avustushakemus ja sen käsittely etenee ELYssä

Yksityistien valtionavustushakemusten käsittely on keskitetty Pirkanmaan ELY-keskukseen 1.1.2013 alkaen. Avustuspäätöksen tekee ja maastokäynnit hoitaa jatkossakin paikallisen ELY-keskuksen asiantuntijat.

Hakemuksen käsittely päätökseen asti vie yleensä puolesta vuodesta vuoteen riippuen hakemuksen saapumisaikajohdasta ja viimekädessä määrärahatilanteesta.

Kun hakemus on saapunut Pirkanmaan ELY-keskukseen ja kirjattu saapuneeksi, tarkastetaan ensin, että tie on oikeutettu valtionavustukseen joko liikenteellisesti merkittävänä tienä tai pysyvän asutuksen pääsytiellä. Sen jälkeen tarkastetaan onko mukana kaikki tarvittavat liitteet: parantamissuunnitelma, suoriteohjaimen kustannusarvio, suunnitelmakartta, johon on merkitty parantamiskohteen sijainti, mahdollinen sillan aukkolautaus ja pöytäkirja tiekunnan kokouksesta, jossa tienparantamisesta on päätetty. Liitteet on toimitettava kahtena kappaleena.

Seuraavana toimenpiteenä on tekninen tarkastus, jossa keskitytään esimerkiksi siihen, onko suunnitelmassa esitetyt toimenpiteet riittäviä: onko murskevahvuudet oikein mitoitettu tai ovatko rumpujen koot hyväksyttävissä. Myös esimerkiksi murskeiden ja yleiskustannusten hintatasoa seurataan. Tekninen tarkastus tehdään tutkimalla hakemusasiakirjoja, siihen ei sisälly maastossa tehtävää työtä.

Jos tässä vaiheessa huomataan, että hakemus on sen verran puutteellinen, että tarvitaan lisäselvityksiä, Pirkanmaan ELYn toimesta lähetetään selvityspyyntö tiekunnalle. Lisäselvitysten tekemiseen annetaan aikaa yleensä kahdesta viikosta kukauteen, mutta tarvittaessa voidaan sopia pitemmästä ajasta.

Jos lisäselvityksiä ei tarvita tai kun hakemus on täydennetty, sen toinen kappale lähtee paikallisen ELYn yksityistieasiantuntijalle. Kun säät sallivat, alueellinen asiantuntija tekee tielle alkutarkastuksen. Alkutarkastus ajoittuu yleisimmin syksyyn tai kevääseen, riippuen hakemuksen saapumisaikajohdasta. Alkutarkastuksessa on tarkoitus tutkia

- onko hanke tarkoituksenmukainen
- onko hanke yli- tai ali-

mitoitettu

- onko kyse parantamisesta vai pelkästä kunnossapidosta
- hankkeen kiirellisyys

Hallitus tekee vuosittain budjettiriihessään esityksen yksityistien valtionavustusten määrärahoista ja eduskunta päättää sen usein vasta joulun alla.

Määrärahat jaetaan ELYn kesken yleensä tammi-helmikuussa Se ELY-keskus, jonka alueella yksityistie sijaitsee, päättää määrärahan kohdentamisesta alueellaan.

Kun tiekunta saa myönteisen avustuspäätöksen, tiekunnan on ilmoitettava Pirkanmaan ELY-keskukselle, ottaako se avustuksen vastaan. Ilmoituksen liitteenä tulee olla pöytäkirja tiekunnan kokouksesta, jossa on päätetty ottaa avustus vastaan. Tiekuunnan ei välttämättä tarvitse kokoontua ylimääräiseen kokoukseen, jos se on vuosikokouksessaan jo valtuuttanut esimerkiksi hoitokunnan hoitamaan parantamishankkeeseen liittyvät asiat.

Vastaanottoilmoituksessa tiekunnan tulee ilmoittaa myös työn valvoja. Toivottavaa on, että valvojaksi nimetään teknistä asiantuntemusta omaava henkilö.

Tiekunta voi aloittaa työn myönteisen avustuspäätöksen jälkeen lähetettyään avustuksen vastaanottoilmoituksen ELY-keskukseen. Ennen

päätöstä tehtyjä töitä ei avusteta. Valtionavustus myönnetään maksettavasti yhdessä tai useammassa erässä. Ensimmäinen erä voidaan maksaa, kun työt ovat alkaneet. Maksueriä pyydetään aina kirjallisesti joko lähettämällä pyyntö alla olevaan postiosoitteeseen tai sähköpostilla osoitteeseen yksityistiet@ely-keskus.fi. Maksueräpyynnössä on syytä kertoa, kuinka paljon kuluja siihen mennessä on syntynyt.

Jos työn aikana ilmaantuu tarvetta muuttaa suunnitelmaa (ehkäisi luultu rumpu onkin sortunut, yllättävä maakivi vaatii poistamista tms.), siitä on sovittava paikallisen asiantuntijan kanssa. Yleensä vähäiset muutokset voidaan hyväksyä päätöksen mukaisen kustannusarvion puitteissa.

Valtionavustuksen viimeistä erää varten tiekunnan tulee täyttää päätöksen mukana tuleva maksattamishakemus, työtillien luettelo ja mahdollinen vastikkeetta tehtyjen töiden luettelo (talkootyöt). Hakemuksen mukaan tulee liittää kopiot laskuista.

Maksatushakemuksen jälkeen paikallisen ELYn asiantuntija tekee hankkeelle lopputarkastuksen. Jos tarkastuksessa ilmenee puutteita, ne kirjataan pöytäkirjaan. Tiekuunnan tulee korjata tarkastajan havaitsemat puutteet ennen kuin työ voidaan hyväksyä. Tarvittaessa ELYn asiantuntija tekee toisen tarkastuskäynnin. Jos työ on toteutettu suunnitelman mukaan, työ hyväksytään ja viimeinen avustuserä lähtee maksuun.

Lähde: Pirkanmaan ELY-keskus



Tiedä ennen kuin toimit.

Fingrid on mukana sähköalan yhteisessä kampanjassa, joka muistuttaa sähköjohtojen lähellä työskentelyn turvaohjeista. Katso pysäyttävät videot ja tutustu ohjeisiin osoitteessa www.hengenvaara.fi.

Fingrid välittää. Varmasti.

Fingrid vastaa Suomen päävoimansiirtoverkosta, jonka voimajohtojen yhteispituus on yli 14 000 kilometriä. Huolehdimme siitä, että Suomi saa sähköä häiriöttä. Pidämme johtomme käyttövarmoina sekä turvallisuusmääräysten mukaisessa kunnossa huolehtimalla johtoalueiden ja reunavyöhykkeiden säännöllisistä raivauksista.

www.fingrid.fi

Tie on valtionavustuskelpoinen jos

- se on autolla-ajokelpoinen ja
- sen asioiden hoitamista varten on perustettu tiekunta ja
- se on tarpeellinen pysyvän asutuksen pääsytiellä yhden kilometrin matkalla ja sen vaikutuspiirissä on vähintään 3 pysyvästi asuttua taloutta tai
- sillä on paikkakunnalla huomattava liikenteellinen merkitys

Kaikki valtionavustushakemukset toimitetaan vuoden 2013 alusta

Pirkanmaan ELY-keskukseen osoitteella
Pirkanmaan ELY-keskus
Yksityistiet
PL 297
33101 Tampere

Alueelliset Yksityistiepäivät 2013

Tule kuulemaan uusimmat vinkit tienpitoon ja rahoituksen järjestelyyn!

Päivän aikana paneudutaan mm. tienkäytön erityistapauksiin, tiekunnan ja tielautakunnan toimintaan sekä yksityistietoimitukseen. Aikaa on varattu runsaasti myös kysymysten esittämiseen.

Päivä on tarkoitettu

• tiekuntien osakkaille ja

toimihenkilöille

• kuntien yksityistieasioita hoitaville virkamiehille ja luottamushenkilöille

• yksityisteiden moninaisille käyttäjäryhmille – metsäyhtiöille, elintarviketeollisuudelle, sorafirmoille, hevostalleille, metsästyseuroille, jne.

Osanottomaksu Suomen Tie-

yhdistyksen jäsenille 68 euroa/hlö, muille 84 euroa/hlö

Hintaan sisältyy tulokahvi, lounas, esitelmäaineisto, esitemateriaalia, kassi. Osanottomaksu laskutetaan.

Varaa aika heti kalenteriisi ja ilmoittaudu osoitteessa www.tieyhdistys.fi



Yksityistiepäivän yhteydessä oleva näyttely on aina suosittu.

Paikkakunnat

- Ma 4.2. Kuopio - Hotelli Iso-Valkeinen,
Ti 5.2. Kajaani - Joutenlammen kurssikeskus
Ke 6.2. Polvijärvi - Lomakeskus Huhmari
To 7.2. Mikkeli - Mikkelin ammattikorkeakoulu, Kasarmin kampus, vanha kasarmialue
Ma 11.2. Jyväskylä - Kylpylähotelli Rantasipi Laajavuori
Ti 12.2. Ylivieska - Raudaskylän kristillinen opisto
Ke 13.2. Seinäjoki - Koulutuskeskus SEDU, Törnäväsalu
To 14.2. Kankaanpää - Niinisalon varuskuntakerho
Ti 26.2. Mynämäki - Mietoisten maamiesseurantalo
Ke 27.2. Salo - Turun ammattikorkeakoulun Salon toimipiste
La 2.3. Vantaa - Suomen Ilmailumuseo
Ti 5.3. Imatra - seurakunnan kurssikeskus Päiväranta
Ke 6.3. Lahti - Lahden Messukeskus, kokoustilat
To 7.3. Tampere - Tampere Areena
Ma 11.3. Rovaniemi - Rovaniemen AMK

Ohjelma

- 8.30 TERVETULOKAHOVI ja ilmoittautuminen
9.00 Yksityistieasioiden tuoreimmat kuulumiset

KATSE TIENPITOON JA RAHOITUKSEEN

- 9.20 Yksityistieavustusten painotukset 2013 ja 2014
9.40 Sortuuko silta - kunnan tarkastus omin avuin
Miten tehdään kevyt kuntotarkastus?
Mistä saa tarkempaa osaamista?
Yksityistielle silta teräksestä
10.15 Kuivatuksen kunnostus hyvän tienpidon perusta
Kunnossapidon 10 tärkeintä tärppiä
10.40 TAUKO ja tutustuminen näyttelyyn

SUOSTUKSIA ERITYISTAPAKUUSIIN

- 11.00 Jokamiehen oikeus ja yksityistiet
Jokamiehen oikeus - mikä on sallittua, mikä ei?
11.15 Metsästys ja yksityistiet
Saako tietä käyttää? Pitäkö ja kenen maksaa?
11.30 Hevonen yksityistiellä
Missä ravihevosella saa kulkea? Miten yksiköidään?
Saako tiellä hiitata?
Milloin ratsastus tarvitsee tienkäyttöluvan?
11.45 Kaapelit, johdot, pylväät yms. varusteet ja laitteet
Kuka antaa luvan? Mihin asennetaan?
Kuka maksaa siirron?
12.00 LOUNAS, tutustuminen näyttelyyn

TIEKUNTA TUTUKSI JA TOIMIVAKSI

- 13.00 Mitä ovat yksityistiet?
Yksityistielain käsitteitä. Mikä tai kuka on osakas?
Pääseekö tiekunnasta eroon?
13.10 Tiekuunta ja sen toiminta
Hallinto ja sujuvat kokoukset. Tieriidoista eroon, yksikointi ja maksut ajan tasalle.
Uudet asiakirjamallit kokouskutsulle, pöytäkirjalle, maksuunpanoluetteloon, sopimuksille.
13.50 JALOITTELUTAUKO, näyttely vielä avoinna

VIRANOMAINEN AVUKSI

- 14.05 Kunnan tielautakunta- alin oikeusistuin
Kunnissa uudet tielautakunnat!
Mitä ne ovat, kuinka ne toimivat?
Miten ja mistä valitus tehdään?
14.25 Yksityistietoimitus - milloin ja miksi?
Miten ja mistä toimitusta haetaan?
Paljonko maksaa, kauanko kestää?
Missä asioissa Maanmittauslaitos auttaa?

TIEDONVAIHTOA TIIVIISTI

- 14.45 Mitä yksityistietietoa löytyy internetistä?
15.00 Kyselytunti - kysy lopuksi mitä vaan
Jäikö jokin vielä askarruttamaan?
Kysymyksiä voi lähettää myös etukäteen; elina.kasteenpohja@tieyhdistys.fi
15.29 Yllätysarvonta läsnäolijoiden kesken!

Valtion, kuntien, yritysten ja yhteisöjen yksityistiehenkilöille Yksityistieasioiden 'Korkeakoulu'

Tieyhdistys on jo muutaman kerran järjestänyt suosituksen tulleen erityisasiantuntijakoulutuksen eli niin sanotun Yksityistieasioiden Korkeakoulun. Viimeksi tällainen koulutus oli viime vuoden keväällä. Seuraava koulutus on suunniteltu pidettävän keväällä 2014.

Koulutuksen tavoitteena on syventää ja laajentaa yksityis-

tieasioiden kanssa työskentelevien toimivien toimihenkilöiden

yksityistietuntemusta. Koulutuksen on tähän mennessä - vuosina 2007, 2009 ja 2012 - käynyt noin 55 henkilöä julkishallinnosta sekä erilaisista yrityksistä ja yhteisöistä.

Koulutusta ei suinkaan järjestetä joka vuosi, joten vuoden 2014 jälkeen mennee taas ainakin pari vuotta seuraavaan

kertaan. Vuoden 2014 kurssijaksot ovat maaliskuun, huhtikuun ja toukokuun paikkeilla kolmella eri paikkakunnalla.

Kurssille otetaan ainoastaan noin 20 osanottajaa.

Koulutus koostuu kolmesta koulutusjaksosta, joista kaksi ensimmäistä on kolmipäiväisiä ja viimeinen kaksipäiväinen. Aivan alussa ja myös jaksoiden välissä tehdään kotitöitä. Muutoin kurssiohjelma koostuu mm. yksityistienpitoon liittyvästä lainsäädännöstä, toimitus- ja viranomaisasioista, tiekuntien hallinnosta, tieisännöinnistä, vastuista, yksiköinnistä, rahoituksesta sekä tietysti tienpidon teknisistä asioista. Kouluttajina ja luennoitsijoina on kunkin aihepiirin parhaat asiantuntijat.

Koulutuksen tarkemmat ajat ja paikat, ohjelma ja tiedot kurssimaksusta ym. löytyvät



Viime vuoden 'korkeakoululaiset' matkalla vierailulle eduskuntaan, jossa isäntänä oli liikenne- ja viestintävaliokunnan puheenjohtaja, kansanedustaja Arto Satonen.

hyvissä ajoin Tieyhdistyksen koulutusmateriaalin, majon sivulta. Kurssimaksu, joka on alle 2.500 euroa, kattaa koko laajan koulutuksen, useita kurssikirjoja ja muun mittavan

koulutuksen kahden hengen huoneissa sekä muun täyshoidon kaikkina kurssipäivinä. Osallistujien kontolle jää matkakulut.

Hakuaika keväällä

Uusille tieisännöitsijöille kurssi syksyllä

Yksityisteiden tieisännöitsijäkoulutus jatkuu vuonna 2013 yhdellä kurssilla. Uusi kurssi pidetään syksyllä ja hakuaika siihen on jo keväällä. Tarkempia tietoja löytyy yhdistyksen kotisivulta www.tieyhdistys.fi.

JAAKKO RAHJA

Tieyhdistyksen TIKO-koulutusohjelmalla on luotu talkootyötyyppisen yksityistieasioiden hoidon rinnalle uusi ja monin

paikoin nykyaikaisempi toimintatapa – ammattimainen tieisännöinti. Kyse on siitä, että sivutoimiset – joskus jopa päätoimiset – tieisännöitsijät tarjoavat palvelujaan tiekunnille ja enenevässä määrin myös kunnille.

Tieisännöitsijöitä on tähän mennessä koulutettu jo yli 200. Viime vuoden joulukuussa valmistuivat tuoreimmat 19 tieisännöitsijää.

Koulutus järjestettiin ensimmäisen kerran vuonna 2003. Silloin kyse oli kokeilusta. Jo heti kokemukset ylittivät huomattavan paljon etukäteisodotukset. Niinpä seuraavina vuosina aina tähän saakka on kurseja pidetty säännöllisesti yksi tai joskus jopa kaksi vuodessa.

Tähän mennessä kurssin käyneiden tieisännöitsijöiden yhteystietoja löytyy Tieyhdistyksen nettisivulta www.tieyhdistys.fi/yksityistiet.

Kuinka syksyn 2013 kurssille voi hakea

Kurssille voi hakeutua kaikki-



Tieisännöitsijätodistus on laadun take. Sen saa vain TIKO-koulutuksen hyväksytysti suorittanut.

alta maasta. Kattavan palvelutarjonnan takaamiseksi tulevalle kurssille kannattaa erityisesti hakeutua alueilta, joissa ei nyt ole toimivaa tieisännöitsijää paikkakunnalla eikä aivan lähiseudullakaan. Kukin varmaan pystyy arvioimaan oman seutunsa tilanteen.

Tavoitteena on siis erityisesti paikata tieisännöitsijäkarttaan jääneitä 'valkoisia' aukkoja. On myös niin, että joku kurssin käyneistä tieisännöitsijöistä on syystä tai toisesta joutunut toimestaan luopumaan. Tämä tietysti antaa tilaa uusille koulutettaville.

Hakijoilta kaivataan perustietämystä yksityistieasioista, se olisi aika välttämätöntä. Vuodet toimitsijana tai hoitokunnan jäsenenä antavat

oivallisen lähtökohdan. Etukäteiskokemus helpottaa uusien asioiden omaksumista. Ja totta kai kiinnostus yksityistieitä ja niiden tienpitoa kohtaan on tarpeen. Jos on uteliaisuutta ja intoa, oppii hankkiakin asioita.

Lienee selvää, että henkilön pitää olla luonteeltaan soveltuva ihmisläheiseen palveluammattiin. Tämän arvioiminen jää kunkin omaan harkintaan. Periaatteessa muita etukäteisvaatimuksia ei ole.

Kurssijaksoja tullaan pitämään kolme, jotka kukin ovat kolmipäiväisiä. Koulutusjakson alussa ja sitten kunkin jakson välissä tehdään erilaisia kotitöitä.

Kurssijaksoista ensimmäinen pidetään 17.–19.9. ja toinen jakso 22.–24.10. Jyväskylän/Tampereen seudulla. Viimeinen eli 3. jakso pidetään 26.–28.11. pääkaupunkiseudulla. Ideana on pitää kurssijaksoja eri puolilla kurssilaitosten matkojen tasaamiseksi ja sen takia, että saadaan monenlaista paikallistunteen lisäksi myös yksityistieasioiden suhteen.

Hakeutuminen tapahtuu siis keväällä. Tarkemmat ohjeet ja hakulomake löytyvät Tieyhdistyksen kotisivulta osoitteesta www.tieyhdistys.fi/yksityistiet. Hakulomakkeen saa myös tilatusti soittamalla Tieyhdistyksen toimistoon (puh. 0207 681 000).



Viime vuonna tieisännöitsijäkoulutus pidettiin kolmessa jaksossa ja kolmella eri paikkakunnalla. Ensimmäinen kolmenpäivän osuus pidettiin syyskuussa Laukaassa.

Ilmoittaudu näytteilleasettajaksi:
www.yhdyskuntatekniikka.fi

YT 13
Koko ala yhdessä tapahtumassa

Tulevaisuuden tekijät

Yhdyskuntatekniikka 2013
Jyväskylän Paviljonki 15.–16.5.2013
Alan suurin seminaari- ja näyttelytapahtuma
www.yhdyskuntatekniikka.fi

Jaa, että ... minustako tieisännöitsijä?

Yksityisteiden tieisännöitsijä on henkilö, joka ensisijaisesti hoitaa tiekuntien hallinnolliset tehtävät, tilaa ja valvoo työt, seuraa teiden kuntoa jne. Hän toimii joko hoitokuntien apuna tai tiekuntien toimitsijamiehenä. Myös kunnat voivat käyttää tieisännöitsijän palveluita muun muassa toimitusten ja avustuspäätösten valmistelussa.

Jo toimivilla tieisännöitsijöillä on ollut hyvin kysyntää. Tässä on tosin alueellisia eroja jonkin verran.

Monissa tiekunnissa on tarvetta ulkopuoliselle toimitsijamiehelle tai hoitokunnan työrunkaselle. Toki edelleen useimmissa tiekunnissa asiat hoituvat tieosakkaiden omin voimin ja talkoohengessä. Mutta nämäkin tiekunnat tarvitsevat ja voivat käyttää tieisännöitsijän ammattipua esim. tieyksiköinnissä ja tien parannushankkeen junailussa.

Tieisännöitsijäkoulutukseen hyvä hakija on muun muassa yhden tai useamman tien asioita jo nyt hoitava toimitsijamies, hoitokunnan jäsen tai muu tieasioiden hoitoon halukas henkilö.

Koulutus tieisännöinnin laadun takeena

Koulutus koostuu kolmesta kolmipäiväisestä tiiviistä kurssijaksosta, niitä ennen ja niiden välillä suoritettavista tehtävistä, selvityksistä ja suunnitelmista sekä muusta ohjatusta etäopiskelusta. Koulutusmateriaalina on kaikki alan kirjallisuus ja noin kaksi mapillista muuta aineistoa.

Kurssiaineistoon perehtyminen mukaan lukien on kurssin kokonaislaajuus kuusi opintoviikkoa.

Koulutuksessa käydään perusteellisesti läpi

yksityistielaki ja muu yksityistienpitoon liittyvä lainsäädäntö. Tiekuhallinto kokousmenettelyineen ja taloushallinnon tehtävineen on kurssin jälkeen hallussa. Tiekuuntien vastuukysymykset tulevat tutuksi. Kunnossapitotöiden teettäminen on tieisännöitsijän päätehtäviä, siihen kurssilla paneudutaan perusteellisesti. Parannushankkeen suunnittelu, rahoittaminen ja toteuttaminen ei kurssin jälkeen tuota ylipääsemättömiä ongelmia.

Asiakastiekunta voi luottaa TIKO-koulutuksen saaneen tieisännöitsijän ammattitaitoon. Ja jos tieisännöitsijä ei jotakin asiaa itse heti tietäisikään, on hänellä toimiva yhteistyöverkosto naapurikuntien ja koko maan tieisännöitsijöiden kanssa.

Tiekunnan kannattaa tieisännöitsijän palveluja hankkiessaan varmistua tarjolla olevien henkilöiden ammattitaidosta. TIKO-tieisännöitsijätodistus on yksi keskeinen laadun take. Sen saa vain koulutuksen hyväksytysti suorittanut.

TIKO-tieisännöitsijöiden yhteystiedot löytyvät Tieyhdistyksen sivulta osoitteesta www.tieyhdistys.fi/yksityistiet.



Yhdyskuntatekniikka 2013 -näyttely järjestetään Jyväskylässä

Yhdyskuntatekniikka 2013 -näyttely järjestetään ensi keväänä kaksipäiväisenä, 15.–16.5.2013 Jyväskylän Paviljongissa. Paviljongiin on helppo tulla: se sijaitsee keskellä kaupunkia, matkakeskuksesta ja kaupungin ydinkeskustasta pääsee Paviljongiin kävelysiltaa pitkin. Jyväskylään saavuttaessa on tuloteiden varilla selkeät opasteet alueen pysäköintialoihin.

Näyttelyn järjestävät alan keskeiset järjestöt: Suomen Tieyhdistys, Infra ry, Jätelaitosyhdistys, Suomen Vesilaitosyhdistys ja Suomen Kuntatekniikan yhdistys. Jyväskylän Paviljongi luo erinomaiset puitteet jo 16. kertaa järjestettävälle Yhdyskuntatekniikan viikolle. Siellä tullaan järjestämään sekä Yhdyskuntatekniikka 2013 -näyttelyä että järjestöjen omat seminaarit, koulutustilaisuudet ja kokoukset.

Näyttelyn ulko-osastojen sijainti Messuaukiolla on loistava. Osastoja voivat ihastella niin näyttelyvieraat kuin kaupunkilaisetkin: ulko-osastot sijaitsevat kaupungille ja matkakeskukseen johtavan ylikulkutunnelin välittömässä läheisyydessä. Myös Paviljongissa järjestettäviin tilaisuuksiin saapuvien reitti kulkee ulko-osastojen lomitse.

Uutta Jyväskylän Yhdyskuntatekniikka 2013 -näyttelyssä on työnäytösalue. Näytteilleasettajilla on mahdollisuus esitellä laitteitaan ja ratkaisujaan Lutakonaukiolle



Lissi Vähätalo

Yhdyskuntatekniikka-näyttely järjestettiin Jyväskylässä edellisen kerran vuonna 2013.

rakennettavalla työnäytösalueella. Ennen maaliskuun loppua varattavat työnäytökset tulevat löytymään sekä messuoppaasta että näyttelyn www-sivuilta.

Näyttelyvieraita järjestäjät odottavat paikalle runsaat 6.000. Kävijöille sisäänpääsy on maksuton, mutta edellyttää ennakorekisteröitymistä tai rekisteröitymistä näyttelyn pääsisäänkäynnillä. Infra-alan viimeisimpien kuulumisten ja työnäytösten lisäksi näyttelyvierailla on mahdollisuus seurata kumpanakin päivänä yleisöluentoja ja tietoiskuja. YT-Foorumin lava löytyy B-hallista, sisäänkäynnin vasem-

malta puolelta.

Näyttelyyn odotetaan runsaat 200 näytteilleasettajaa. Varsinkin sisäänäyttelyosastot ovat tehneet hyvin kaupansa: jo yli puolet sisäpaikoista on varattu. Ulkopaikkoja sen sijaan on vielä hyvin saatavilla ympäri Messuaukiota.

Yhdyskuntatekniikka 2013 -näyttelyn järjestelyjen tilannetta voi seurata tapahtuman kotisivuilta, jotka löytyvät osoitteesta www.yhdyskuntatekniikka.fi. Näyttelyvieraiden ennakorekisteröityminen avautuu tammikuussa 2013.

Tervetuloa Jyväskylään, Yhdyskuntatekniikka 2013 -näyttelyyn!



Soittaisko sinne Yksityistieasioiden neuvontapuhelimeen 0200 345 20, niin ei tarttis itsekseen pähkiä?

Yksityistieneuvonta.. Kuinka voin palvella..

Yksityistieasioiden neuvontapuhelin 0200 34520

Nyt jokaisella yksityistieasioiden kanssa tuskailevalla on oivallinen mahdollisuus saada vastaus kiperään kysymykseen. Valtakunnallinen yksityistieasioiden neuvontapuhelin 0200 345 20 soi jo viidettä vuotta.

Neuvontapuhelinpalvelu polkaistiin juhlallisesti alkuun Farmari-messuilla 1.8.2008 klo 12. Nyt on meneillään viides toimintavuosi. Kuluneet vuodet ovat osoittaneet, että palvelulle on kysyntää. Alku-

aikoina numerosta saatettiin kysyä apua laidasta laitaan, aina influenssarokotuksista tieyksiönnin kiemuroihin.

Yksityistieasioiden valtakunnallisen neuvontapuhelimen ylläpitäjänä on Suomen Tieyhdistys. Se yleishyödyllisenä tie- ja liikennealan yhdistyksenä on katsottu olevan kaikkein sopivin toimija tämänkaltaisessa opastuksen järjestäjänä.

Neuvontapuhelimen rahoitukseen ja toiminnan ohjaukseen Tieyhdistyksen ohella osallistuu merkittävästi Liikennevirasto.

Neuvontapuhelimeen voi soittaa kuka tahansa. Yksityistieasioiden asiantuntija vastaa soittoihin arkisin klo 9–18 välisenä aikana. Kelloajat tarkoittavat siis sitä, että viikonloppuisin ja iltamyöhään ei kannata rimpautella.

Neuvontapuhelimesta voi hakea vastauksia kaikkiin kysymyksiin, jotka liittyvät yksityistieihin. Epäselvyyksiä on eniten ehkä lakiasioissa, hallinnossa ja yksiköinnissä. Olettaa sopii, että myös tiekunnan ja vastaavasti teiosakkaan oikeudet sekä kunnossapidon laatu ja toteutus herättävät kysymyksiä. Aika paljon tiedustellaan myös rahoitusmahdollisuuksista kuten valtion ja kuntien avusta sekä niin sanotusta Kemera-tuesta.

Valtakunnallisen neuvontapuhelimen aikakautena viranomaiset edelleen neuvovat heille viranomaisina kuuluvista asioista. Esimerkiksi ELY-keskuksella on oma asiakaspalvelunumero, jossa opasteaan tietunomaisille kuuluvista asioista. Yksityistieiden valtionavustuksista neuvotaan ELY-keskuksen palvelunumerossa puh. 020 690 303 (ma-pe klo 9–16). Muissa kuin viranomaisasioissa varmaankin pyydetään kääntymään neuvontapuhelimeen vastaavien asiantuntijoiden puoleen.

YKSITYISTIEASIOIDEN NEUVONTAPUHELIN 0200 345 20

Arkisin 9–18
0,92 euroa/min + pvm

SUOMEN TIEYHDISTYS



www.yksityistiet.fi

- Yksityistietietoa Tieyhdistyksen internet-sivuilta

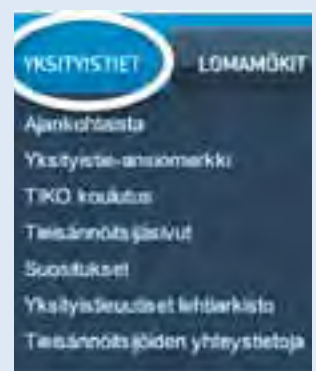
Tieto on valtaa, vakuutteli englantilainen Sir **Francis Bacon** jo 1500-luvulla. Mitä olisi herra ajatellut nykyajan tietotulvasta, jota myös tietoähkyksi kutsutaan? Tieyhdistys pyrkii helpottamaan

yksityistiehen liittyvän tiedon hallitsemista ja on koonnut keskeiset tiedot internet-sivuilleen (www.tieyhdistys.fi, suora linkki: www.yksityistiet.fi). Sivuilta löytyy mm. tietoa ja aineistoa tiekuntien kokouk-

siin, tieisännöitsijöiden yhteistietoja sekä YksityistieUutisten lehtiarkisto.

Alla on kerrottu mitä kaikkea tietoa Tieyhdistyksen yksityistiesivuilta löytyy. Kannattaa käydä katsomassa!

Yksityistiesivujen yleissivulle pääsee joko suoraan kirjoittamalla osoitteeksi www.yksityistiet.fi tai Tieyhdistyksen kotisivujen (www.tieyhdistys.fi) valikosta. Sivulla on yleistietoa Tieyhdistyksen yksityistiepalveluista ja jäsenpalveluista. Sivulla on myös tietoa yksityistieasioiden neuvontapuhelimesta (0200 345 20) sekä linkki tieisännöitsijöiden yhteystietoihin.



Ajankohtaista

Aineistoa ja tietoa erityisesti tiekuntien kokouksiin.

Yksityistie-ansiomerkit

Tietoa ansiomerkitä sekä ansiomerkin hakulomake.

TIKO koulutus

Tietoa tulevasta TIKO- eli tieisännöitsijäkoulutuksesta. Sivulla on myös linkki TIKO-koulutuksen saaneiden tieisännöitsijöiden yhteystietoihin.

Tieisännöitsijäsvivut

Sivulla on kulloinkin ajankohtaista tietoa tieisännöitsijöille, esim. tietoa tulevasta neuvottelupäivistä ja neuvottelupäivien esitysmateriaalia.

Suosituks

Sivulle on koottu linkit erilaisiin yksityistieihin liittyviin suosituksiin:

- tietoliikenneyhteyksien sijoittaminen yksityistieiden varsille
 - hevosurheilureitit yksityistieillä
 - voimajohtojen kunnossapitotöissä tarvittavien yksityistieiden käyttömaksut
- Lisäksi sivulta löytyy Tieyhdistyksen tulkinta kirjanpitolaita ja tiekuntien tilintarkastuksesta.

YksityistieUutiset lehtiarkisto

Tältä löytyvät YksityistieUutiset-lehdet pdf-muodossa vuodesta 2008 alkaen. YksityistieUutiset on erityisesti tiekunnille tarkoitettu lehti, jota julkaistaan vähintään yksi numero vuodessa. Lehti ilmestyy tammikuussa. Lehti lähetetään veloituksetta kaikille valtionapuun oikeutetuille tiekunnille sekä kuntien yksityistievastaaville ja se on kaikkien luettavissa näiltä internet-sivuilta.

Tieisännöitsijöiden yhteystiedot

Sivulle on koottu kaikkien Suomen Tieyhdistyksen jäseninä olevien tieisännöitsijöiden (175) yhteystiedot. Tiedot on koottu maakunnittain.

Tieyhdistyksen internet-sivuilta www.tieyhdistys.fi löytyy myös muuta yksityistieihin liittyvää. Nämä tiedot löytyvät eri valikkojen (Suomen Tieyhdistys, Julkaisut, Tapahtumat) alta.

Suomen Tieyhdistys > Osoitteenmuutos -sivulla voi ilmoittaa yksityistiekunnan uuden yhteyshenkilön tiedot.

Julkaisut > Lehdet -sivulla löytyvät Tieyhdistyksen julkaisemat lehdet:

• YksityistieUutiset-lehden lehtiarkisto vuodesta 2008 alkaen.

• Tie & Liikenne-lehden arkisto vuodesta 2009 sekä lehtiin sisällysluettelot vuodesta 1931 alkaen.

Julkaisut > Kirjat -sivulla on esitelty Tieyhdistyksen julkaisemat kirjat. Yksityistieihin liittyviä kirjoja ovat:

- Yksityistien kunnossapito
- Yksityistien parantaminen
- Yksityistieiden hallinto – Tie-kunta ja teiosakas 2013

Julkaisut > Julkaisujen tilaus

• Lehtiä ja kirjoja voi tilata tältä sivulta avautuvalla lomakkeella. Julkaisut toimitetaan postitse kirjeenä tai pakettina, mukana seuraa lasku.

Tapahtumat > Alueelliset Yksityistiepäivät

Tietoa joka toinen vuosi 15 eri paikkakunnalla järjestettävistä Alueellisista Yksityistiepäivistä. Sivulta on linkki ilmoittautumislomakkeelle.

Yksityisteiden hallinto

Uusi opaskirja "Yksityisteiden hallinto" korvaa monelle jo hyvinkin tutuksi tulleeseen "Tiekunta ja Tiesakas" kirjan. Tietojen päivitysten ohella uuteen kirjaan on lisätty asiakirjamalleja ja muuta hyödyllistä uutuutta. Lainsäädäntöä kirjassa on seurattu vuoden 2013 alkuun saakka.

Kirjan kustantajana on Suomen Tieyhdistys. Yhdistyksen toimintaan kuuluvat myös yksityistiet ja siihen liittyen muun muassa tiekuntien, kuntien ja muiden toimijoiden palveleminen monin tavoin. Eräs tärkeimmistä keinoista on tiedon ja opastuksen jakaminen

niin, että tienpito kokonaisuudessaan olisi laadukasta ja taloudellista. Uusi kirja täydentääkin oivallisesti kustantajan muita yksityistiejulkaisuja, Yksitystien kunnossapito ja Yksitystien parantaminen.

Uudella julkaisulla on hieno historia. Jo vuonna 1993 Tieyh-

distys julkaisi vihkosen nimeltään Tiekunta ja tiesakas. Se oli sen ajan vastaus tienpidon opastukseen ja neuvontaan. Lakimuutosten takia vuonna 1996 tehtiin kokonaan uusi opaskirja, joka sitten uudistettiin vuosina 2001, 2004, 2005 ja 2007. Tämä uusi kirja jatkaa pitkää perinnettä, mutta uudella nimellä.

Kirjan on työstänyt **Esko Hämäläinen**, kuten aiemmatkin Tiekunta ja tiesakas -kirjat.

Kirjan hinta Suomen Tieyhdistyksen jäsenille on 25 ja muille 32 euroa. Kirjan voi



vaivattomasti tilata nettisivujen kautta www.tieyhdistys.fi/julkaisut/kirjat

SUOMEN TIEYHDISTYS

Jäsenyys Suomen Tieyhdistyksessä kannattaa!

Rahantarvoisia etuja tiekunnille!

Tutustu tarkemmin: www.tieyhdistys.fi

Vuoden tieisännöitsijä

Suomen Tieyhdistys on kouluttanut vuodesta 2004 lähtien yli 200 TIKO-tieisännöitsijää. Josakin vaiheessa virisi ajatus palkita sellainen tieisännöitsijä, joka on omalla esimerkillisellä toiminnallaan edesauttanut tieisännöitsijän "ammatin" esiintuloa ja siten toiminut omalla sarallaan uraa uurtavana henkilönä.



Vuoden tieisännöitsijä 2012 Mervi Laitinen.

Vuonna 2008 palkittiin ensimmäisenä Vuoden tieisännöitsijänä **Olli Ylinen** Sastamalasta. Olli Ylinen valmistui ensimmäiseltä TIKO-tieisännöitsijäkursilta ja oli yksi tieisännöitsijän pioneereista. Hän kehitti tieisännöinnistä ammattimaisen ja tehokkaan tavan hoitaa yksityisteitä. Hän toimi erityisesti vaativien parannushankkeiden vetäjänä. Olli Yli-

nen menehtyi äkillisesti joulukuussa 2012.

Seuraavan kerran vuoden tieisännöitsijäksi valittiin **Jari Kärkkäinen** Siilinjärveltä vuonna 2010. Hän on myös ensimmäiseltä tieisännöitsijäkursilta valmistunut raudanluja ammattilainen. Vuosien myötä maatilatalouden yrittäjästä on tullut tieisännöitsijän ammattilainen, jonka vahvinta osaamisaluetta on tieyk-

siköinti ja kunnan tielautakunnan toimitusten valmistelu.

Vuonna 2011 vuoden tieisännöitsijäksi valittiin **Veijo Kröger** Liperistä. Hän on taloyhtiöiden isännöintiin ja kirjanpitoon perehtynyt toimija, joka halusi laajentaa osaamistaan myös tieisännöitsijän puolelle. Hänen myötänsä tieisännöinti ammattimaisesti ja perustettiin ensimmäinen alan osakeyhtiö. Nyttämmin Veijo on jäänyt eläkkeelle, mutta tieisännöintitoiminta jatkaa uuden yrittäjän myötä laajentumistaan.

Tieisännöitsijöinä toimii myös useita päteviä naisia. Vuoden 2012 tieisännöitsijäksi valittiin **Mervi Laitinen** Kangasniemeltä. Hän on vetänyt useita parannushankkeita ja pyörittää kymmenien tiekuntien kirjanpitoa.

Seuraavan kerran vuoden tieisännöitsijä valitaan tieisännöitsijöiden neuvottelupäivillä 14.-15.5.2013 Jyväskylässä.



Parannushankkeessa kirkasvetiseen uomaan vaihdettiin uusi rumpu. Samaisessa uomassa oli paljon taimenpoikasia. Kuvassa tieisännöitsijä Olli Ylinen ihastelee pientä taimenta.



Yksityistie-ansiomerkki on arvokas tapa kiittää yksityistietoimijoita hyvästä työstä

Ensimmäiset Yksityistie-ansiomerkit jaettu

Tieyhdistyksen viime vuoden alussa lanseeraama Yksityistie-ansiomerkki on osoittautunut todella tarpeelliseksi. Merkki myönnetään hakemuksesta yksityistieasioissa ansioituneelle henkilölle. Hakemusten määrästä päätellen löytyy runsaasti sellaisia tiekuntia, joissa asiat hoidetaan ansiokkaasti ja tätä myös osataan arvostaa.

Yksityistie-ansiomerkki on hieno tapa muistaa ja kiittää yksityistietoimijoita hyvästä työstä. Merkki on 925 sterlinghopeaa ja sen valmistaa Kultakeskus Oy Hämeenlinnassa. Yksityistie-ansiomerkin mukana toimitetaan kunniakirja. Ansiomerkin saaneiden nimet julkaistaan Tie & Liikenne -lehdessä.

Vuonna 2012 Yksityistie-ansiomerkki myönnettiin seuraaville henkilöille (nimen yhteydessä on mainittu ansiomerkin hakija).

Arja Aarni, Vehkalampi-Asuma tiekunta, Kuopio
Tauno Autio, Silonsaaren yksityistie, Kouvola
Hannu Jokinen, Soltilan yksityistie, Orivesi
Vappu Karikko, Kelloniemen yksityistie, Heinola
Unto Kärkkäinen, Tie Eero Oy, Kaavi

Juhani Noronen, Haukilahden rannan yksityistie, Joutseno
Jorma Näsi, Myllyniemen yksityistien tiekunta, Kuusamo
Topi Piikkilä, Isojoen kunta, Isojoki

Seppo Riihelä, Viiliön yksityistie, Puumala
Jukka Soukka, Jermon yksityinen tie, Parainen
Aarno Tiilikainen, Kaavinjärven metsätie, Kaavi
Eero Toivanen, Kaavinjärven metsätie, Kaavi
Elmo Tuura, Mynttiläntien tiekunta, Espoo
Pauli Vehmas, Koppalan yksityistie, Orivesi

Yksityistie-ansiomerkki on haettavissa ympäri vuoden

Yksityistie-ansiomerkki voidaan hakemuksesta myöntää

hoitokunnan puheenjohtajalle tai jäsenelle, toimitsijamiehelle, tiekunnan osakkaalle tai jollekin muulle henkilölle, joka on merkittävä tavalla kunnostautunut yksityistieasioissa.

Ansiomerkki suositellaan luovutettavaksi merkin saajalle tiekunnan vuosikokouksen tai jonkin muun sopivan tilaisuuden yhteydessä. Luovuttajana toimii merkin hakija.

Ansiomerkin myöntää Ansiomerkkitoimikunta, jonka nimeää Suomen Tieyhdistys ry:n hallitus. Ansiomerkin saamisen kriteerit ja niiden muutokset päättää Suomen Tieyhdistyksen hallitus Ansiomerkkitoimikunnan esityksen pohjalta.

Yksityistie-ansiomerkkiä voi hakea tiekunta tai jokin muu yhteisö hakemuksella Suomen Tieyhdistyksestä. Hakemus on saatavilla muun muassa Tieyhdistyksen internetsivuilta (www.tieyhdistys.fi/yksityistiet/yksityistie-ansiomerkki) tai se on tilattavissa yhdistyksen toimistosta.

Hakemuksesta tulee selvästi ilmetä ne seikat, jotka perusteella merkkiä anotaan. Hakemus osoitetaan Suomen Tieyhdistyksen Ansiomerkkitoimikunnalle. Ansiomerkkiä haetaan jatkuvalla haulla. Hakemukset käsitellään tulojärjestyksessä. Mikäli päätös merkistä halutaan saada ennen jotakin tiettyä päivämäärää, esimerkiksi tiekunnan kokousta, päivämäärä tulee merkitä hakulomakkeeseen.

Ansiomerkit ja niihin kuuluvat kunniakirjat toimitetaan ansiomerkin hakijalle sen jälkeen, kun toimikunta on tehnyt päätöksensä ansiomerkkien myöntämisestä. Yksityistie-ansiomerkki ja sen mukana toimitettava kunniakirja maksaa Suomen Tieyhdistyksen jäsenille 75 euroa ja muille 89 euroa (sis. alv 23 % ja postikulut).

